

שער עבודת האלהים

פרק ד וראוי לנו לבאר צורת ההערה התוריה והלקי התורה ומעלות אנשי החכמה ותכונתם ואמונתם בה וקבלתם אותה ואוכר כי ההערה התוריה היא הזון מאת האלהים על ידי איש מבני אדם במה שהוא טוב בעיניו מהם מעבודתו לנפלים על קבלתם נמול בעוה"ז ובעוה"ב חסד ונדבה ומוכה . והתורה חולקת מעשי בני אדם לנ' חלקים, צווי ואזהרה ומותר . והצווי מתחלק לב' חלקים . אחד מהם מצות הלכות והם הדברים אשר יתכנו באמונת הלב כיחוד האל והיות הלב שלם עמו ובטוח עליו והמסר אליו ורצות בנורתו והאמן בבניאיו ובתורתו וירוא אותו ושמוד מצותיו ובמשחבה בפליאותיו והבחינה במכותיו והרבה כזה ממה שיארך ספורם . ומהן מצות הלכות והאברים יחדו כיחוד הלשון עם הלב וקריאת ספר התורה זלמדו והתפלח והצום והצדקה והשבייתה מן המעשים בשבתות ובמועדים ועשות סוכה ולולב וציצית והדומה לזה . והאזהרה מתחלקת גם כן לשני חלקים אחד מהם חובת הלכות והשני חובת האברים . והאזהרה בשכחות הלכות *כשתוף עם הבורא כבחר ובחונף ואהבת עשות

מראש לנפש

פרק ד וראוי לנו לבאר צורת ההערה התוריה כמו שמפורט לפנינו בספרים המוריס סיא חוון ונבואם מלח ס' כו' : והלקי התורה שאלף לפי גרסא יש תורה וכן כמה שעת סלכנות אלל המסיל יתלקס רק לפני מלקיס טוב ודע וסס מצות עשה ולא תעשה כמו שגורל כחורק לפנינו : ומעלות אנשי החכמה וכמה מעלות יש בלומדי התורה כי יש עקר מדרגות בלומדי התורה כמו שימנאר שוס לומד ומשתל בתורה כך וזה לומד כך כמו שימנאר : ואמונתם בה בתורה : וקבלתם אותה מתמה שוס מלמין בתורה כך חס כך שייז תמטק קבלתם ר"ל קיום סחורס שוס מקיים סחורס יומר מזה כמו שימנאר : במה שהוא טוב בעיניו מהם מעבודתו מתמה עבודת ס' סגדולס סכיהה בלילס סהול ע"כ גרס עליו רוח סקודס ונבואס . והר"ל מנרס נמס שירלס ססס וימכר סהול עונב שיעניו שיעדכוו בלחון מלוח נגמולס על קבלתם נמול ס' כו' : חסד ונדבה וטובה כמו שכתב לשלל כרישני כי לך ס' הססד כמנר תשלס לללס כמעטכו מלחר כמכר קבל עטובס גדולות : צווי סהול מלוח עשה : ואזהרה מלוח לא תעשה : וסרתר מוס סהול מנר שאלין בו לא מלוח ולא עשירי : אשר יותבנו באמונת הלב אשר יתכן לקיים אורס בלכנו בלכר על ידי אמונס סלל : כידור האל כיו ומנן מלוח וסלכנות וסלכניס סיחוד בלשון עם כלל כמנר מיתד לת ס' יתכרד וומר סהול לחר וסס סלכ עמו וידע מה סהול אומר שאלין יחודו יתכרד סלחר סלחמיס סקקלרס נ"כ לחר כמנ"כ כמנר סיחוד שיון עס : וקריאת התורה כיו כולס לריכיס לכונת סלכ שיכיס לנו כסס לשיס : כשתוף עם הבורא כבחר ר"ל כשתוף כיוונת סכעת עבודתו וללכיס דכיוונת סכונותו לשכר עולס סהול או עובת סלכר זכור וסו שיתוף ככתב שאלין לחר מוס ולינו מוסיק ללחמיס : ובחונף סהול שיעשה עבודת כדי שימנחוכו ויגדלוכו מתמות ויכול לסיק לביא וסול סעובד עבודת כוכביס כמו סכונד לקמן כמנר יחוד המעשה ע"ס : [ה"ינה כשרוק וכו' ועי' ח' מיל וק' סלח סמנר כעמו כ' כמה פעמיס שהליו לעבוד לת סבורא ככר סכר עוס"כ או סלילו בסטיל סכר עוס"כ רק שיעשה סכבר מלחו יתכרד ומוס ינח לעבודס סמל סככל וכן מלחו חילל כמה פעמיס כריני עוק סלע וכו' וז"ל] : ואהבת עשות כו' ר"ל סהול מתמוס חמיד לפשות עמרות חל"ס ש"י:

פת לחם

פרק ד על ידי איש מבני אדם הוא משה-כרישו עיס : במה שהוא טוב לפי שהוא טוב כו' : חסד ונדבה וטובה חסד נחמית סמקבל סלח סיס רלחו לכך ודכנס כנחמית סהון שאלין לו שוס טובה מזה רק מנדוכה לנו או לסיק וטובה לפי שדרך טובב לסיכוי : שלם עמו סלח לסיכר לחמי : ובשאר עליז ככל סככונתו : והמסר אליז דרך כלל שיעול דרכיו עליו ית' וימסור כל סככונתו לידו ית' ורלי כגורומו לחר מעשה לקבל כל ככל עליו מלחו ית' כשתמה וסכוכ לככ כמלמסר ז"ל חייב לחר לנכך : ויאמן בבניאיו ובחורתו סקדיס וכיחיו סלמונת ככונולס קדומה סכרי מתק ונח וסלכרת וסלכר וממס סיו עשילס קודם קבלת סבורס ונמ וסלכריוכין להלמין תחלס כננולת מוס וסל"כ בתורה סהוטס על דיו : כיחוד הלשון עם הלב פירוש שימדור בלשונ מלחף עם לכנו : וקריאת ספר התורה ולמודו כמלמסר ז"ל ללמוד אישית וסדר לנסכו או יכוון קריאלס לעמוד ונלמוד לחמיס : כשתוף עם הבורא שימין ח"ו בלכנו מילוח חיס חלוס כשתוף עם סגור"ל : ובחונף סהול עשות חמיוס וכיוונת ר"ל כשתוף כגור"ל לעבודס עשות כו' כלומד סככמס ככל ח"ו לפשות נגד

טוב הלבנות

רעה מאחר שלח נשאר בנפשו לא עיני התורה חף לא מלוח סככולות וממלל ככמהות שדי ויחר גרוע מהס . סלח תסוו נללה בעיני הגוף ומלוחיה עד סכמות הגוף לא יסלר לה עם וסלרית רק סככרד ומכרת כהכרת הגוף ומכלה כעשן . דומה למה סלמרו ח"ל כעס"כ סכרפת וספרס מהסורת מתח רגלי הדייקיס :

פרק ד חזון מאת האלהים נבואה מן הקב"ה : טוב בעיניו שהוא שלם בכל מעלות ומדות המניגים לת האדם לידו רוח הקודס ונבואה . וכמה סלמרו כסופה ירלח מביאה לדי סכרה וכו' : מרם ר"ל המונחר הלמושי סכדור סהול : סעבודתו לומר סהחון סהול סהול להעיר בני חרס על דרכי עבודתו : חסד ונדבה וטובה כלו' סלחית יירח מין האדם בעוה"ז אוי רק לנמול לחו סהול ונדבה וטובה . להביאו לחי עוס"כ : יתבט מל' יתכן : כיחוד הלשון עם הלב וכעמן סככר כהקדמתו סהפסוק סהיב כל סעודת כולה אל הלב והלשון כמה שח"י כי המלוח סולח וגו' כי קרוב חליך סדכר מלח' כפין ובלבכך לעשותו :

כשתוף עם הבורא כבחר ובחונף כמו העיד לח ס' בללס וכתמו כלנו נ"כ כדי שימנחוכו בני חרס ויכדכו . ומלל מסתפק בעבודתו עם עמיס וסלכות בני חרס . ומתן כן חמיק לנכו לחר סלכ בעיני סהול מפי סהול ירלח מהס . גם זה מסתפק ירלח עמיס עם ירלח כנר רוס . וקלול המכחר בסוף שער סהול סתוף העלס : ואהבת עשות מה שדחודיר האל סחומד בלכו לעשות מה סהזכירס התורה וסול סעמן לל

שער עבודת האלהים

מה שהזוהר האל מלעשותו והנאוו והגובה והנאון וזכות בני אדם ולעונ לנביאים ולדברים הבאים מהאלהים על לשונם ומאוס במוב ואגשיו ומצוא קורת רוח במדעים והקנאה והחמדה ואהבת הרע לבני אדם והתקצף על גזרת הכורא והרבה כזה. אך חובות האברים והמחזר מהם השתוף עם הכורא בגלוי ושבעת שקר הכוב והרכילות ואכילת האסור ושפיכות דמים והרבה כזה. והמותר מתחלק ל' חלקים די הספוק והרבו והקצור. די הספוק הוא מה שאי אפשר לאדם לעמוד בלעדיו בתקנת גופו והנהגת עניניו כמו המון במאכל ובמשתה והמלבוש והמכסה והדבור מה שהוא צריך אליו כסדר עניניו ופעולותיו וסחורותיו והשתמשו בכל מיני תנועותיו ושיקה מהם כדי הספוק והנכונה אשר בהם יכון ענינו כמ"ש הכתוב (תהלים קי"ג) טוב איש חונן ומלוה יכלכל דבריו במשפט. והחלק השני שהוא הרבו הוא עבור נבול די הספוק אל התוספת אשר אין צורך בהם לאדם כמו הרבו מן המאכל והמשתה. וכבר הזוהר מסנו החכם באמרו (משלי כ"ג) אל תהי בסוכאי יין בזולתי בשר למו. וכן שיפליע להתקטט במלבושים ומרחיב במשכנים ללא דחק ומותרים הדברים אשר איננו נומח שלא יכשל בהם כמ"ש החכם (שם י') ברוב דברים לא יהל פשע וכן אמר (שם כ"ג) ורועה זונות הון ואמר (שם ל"ג) אל תתן לנשים חילך ואמר במלך (דברים י"ז) ולא ירבה לו נשים והשתדלות ברוב הקנין וקבוץ הממון ובה נאמר (משלי כ"ג) אל תינע להעשיר מבינתך חרל ואמר במלך (דברים י"ז) וכסף וזהב לא ירבה לו מאד. וכל מה שזכרנו בתקנת הגופות והנאותם מנונה באחרונה מפני שמכיר האדם על מה שהזוהר הכורא מסנו ואמר אותו. והחלק השלישי מן המותר הוא הקצור והוא שלא יניע האדם אל גדר די הספוק במאכל ובמשתה ובמלבוש ובדבור ובעסק בצרכי המון והרומה לזה. והחלק השני חלקים שיהיה חסירות או לענין העולם ומה שיש ממנו לחסירות ולהתקרב בו אל ה' על דרך הפרישות הוא משוכה ויש עליו נמול כמ"ש החכם (קהלת ז') לב חכמים בבית אבל ולב כסילים בבית שמה. ומה שיש ממנו לענין העולם והוא להותיר ממנו (ס"ח ממונו) או לשבח אותו שהוא פורש מן המותר ומסתפק מן העולם בפחות ממונו זה מנונה מפני שהוא יוצא

מראש לנפש

מוטה נעול כמ"ש כמה פעמים: ולעונ לנביאים כח ספוק מלעני על נבואה כ" או ספוק מלעני על דברים שאמרו כמ"ס: ומאוס במוב ואגשיו שגוף לח חכמים וחסידים: ומצוא קורת רוח במדעים שמתאוו לשיבת נכסיהם של ע"ה לרון רבי אוב או ספוק ז' אל תחזר נמרשים בנפשים: ואהבת הרע לבני אדם שחמם נלדו של חסידו ונעמו: יכלכל דבריו כששפט ענינו בלדק ונמשט: והחלק השלישי כח מין בענין הפרישות ספ"ג דברים האלו מנומרים יוסר יעו"ש: משני שהוא יוצא מנתיב הבחינה כ"י שקדוש כרך סוף לכל אדם לרכו ומוזנתיו כפי שמתייב חמתו לנחון את דעתו כמו

טוב הלבנות

לא תחמוד: והנאוו גם זה חלקי נכסות הלז: ובזות בני אדם זה ג"כ ממחמת עזומו נסה עליו אין שום אדם נחשב למלומה בעיניו: ומצוא קורת רוח במדעים חוכב את הכשעים: ואהבת הרע לבני אדם חוכב ושמח כמה שהוא רואה נעשה המולאת אומם: והתקצף על גזירות הכורא מנעל פיטורים: השתוף עם הכורא בגלוי שוכר על אהבות כ" בגלוי בעצור ידלח אגשים או אהבתם: והמכסה כסות וברדוב במשכנים נבנין נתיים וחללים מל משק: אל תינע להעשיר מן יבטע ויבטע נבאלי שמה: מבינתך חרל אל תאמר אני לא חסיד לני ברוב עשר: אל מה שהזוהר הכורא סמנו כמו שחלמך וישן יזרון ויבטע (דברים ל"ג): מן המותר ל"ל עטמה העורה שפגרת עמלמו מן המותר לנו. לגדר או ע"ה הפרישות: על דרך הפרישות לשכר חלומיו: לב חכמים בבית אבל לבו נכבד ודומה חמד ליום המיתה: ולב כסילים בבית שמה עשה ושמח וכו' על הגלותיו הנפשות וכמ"ס אבל וספר כי יחזק נמות (ישעיה כ"ג): ומה שיש ממנו לענין העולם אצל מן שחא מקצת ממחמת אהבת העש"ה: וראא להותיר להרעות משעיו: מנתיב הבחינה שחט עמך ממונת אלהים שיהיב לו והוא חומם וספ

פת לחם

נגד לטן ככורא יח: והנאוו והגובה והנאון כוונתו על גלש מלכות כחכמות נירמיה שם כחכמה והגבורה וספוק רדיינו נלוס כחכמה וגונס נבגורס וגלון בעצור: ולענין לנביאים כעלמם ונס ילעני לנדי טחלש שחכמים ולעונ סמ"ד קמו"ס חסידין כחוליס כמו וזכר שמונו וכן מלוא טבוב: ומאוס בסוב נעול טוב ונלכטים ספוקים אומ: ואהבת הרע לבני אדם ספוק מול קורת רוח ככל רעס לבני אדם או יכיס רעס ספ"ה בקצן כמו חלנו רעס וסכונט שחא אובס לכרע לבני: השתוף עם הכורא כח סוף ע"ה והמלבוש והמכסה

שער עבודת האלהים

מנתיב הבחינה והוא חומס את נופו זה ספני רוב אהבתו בעולם ואמרו קצת החכמים מי שפורש מן העולם לאהבת העולם כמי שמכבה האש בתבן אבל הרבור והשינה הקצור בהם משוכח . הרבור מפני שהשתיקה אחריתה יותר טובה כמ"ש נחכם (ש ס) אל תבהל על פיך ולבך אל ימהר להוציא דבר לפני האלהים כי האלהים בשמים ואתה על הארץ על כן יהיו דבריך מעטים . אבל השינה כמ"ש (מעט ו) מעט שנות מעט תנומות מעט חכוק ידיים לשכב :

וכבר התבאר כמה שזכרנו שכל מעשי האדם אינם יוצאים מצווי ואזהרה ודי הספוק כי כל מה שיצא מנדר די הספוק או אל התוספת או אל החסרון איננו נמלט מהשיט בצווי אם יהיה לשם שמים או באזהרה אם לא יהיה לש"ש . וכאשר נחקור על די הספוק להניע מן העולם אל המזון נמצאנו מצווה בו כמ"ש בראשית היצירה (נרלשית ה) יזכך אתם אלהים ויאמר להם אלהים פרו ורבו ומלאו את הארץ וכבשה ואמר אח"כ (שס) הנה נתתי לכם את כל עשב זורע זרע אשר על פני כל הארץ א"כ די הספוק במזון נכנס בשער הצווי . וכיון שהוא בן כבר התברר כי כל מעשי בני אדם אינם יוצאים מן הצווי והאזהרה וכיבאר זה כי כל העושה מעשה אם הוא מן הצווים הוא מעשה טוב ואם יניח מעשותו והוא יכול לעמוד בחובתו הוא מקצר . וכן מי שעושה דבר מן האזהרות הוא חומא ואם יניח מעשותו הוא צדיק כשיניחנו בעבור ידאת ה' כמ"ש הכתוב (תפליס קס) אף לא פעלו עולה בדרכיו הלכו . ואם יעשה מן המעשים המותרים על דרך שזה ונכונה הוא צדיק כאשר אמר (שס קיג) טוב איש חונן ומלוה יכלכל דבריו במשפט ואם יהיה מרבה ועובר די הספוק הוא מקצר מפני שהוא מביא למה שהזהיר ממנו האלהים ואם יקצר מדי הספוק עם יבלתו עליו ותהיה כונתו ליסר נפשו בעבודת ה' ולמשול בתאותיו כדי להתקרב אל האלהים או לפרוש מן העולם ולנמות אל העוה"כ הוא צדיק ומעשהו טוב ואם אינו לש"ש הוא מקצר ומעשהו מגונה : והנה נחלקו מעשי בני אדם אל טוב זאל רע והמשכיל מי ששוקל את מעשיו קודם עשותם במשקל הזה ויבחן אותם במחשבתו המזכה וכן הכרתו יבחר בטוב מהם ויעזוב וזולתו כמה שאמר דוד עליו השלום (שס קיס) חשבתי דרכי ואשיבה רגלי אל ערותיך חשתי ולא התמהמהתי לשמור מצותיך . והראיה על ברור מה שזכרנו מהמעשים הטובים והרעים מה שאמר החכם (קטלג יג) כי את כל מעשה האלהים יביא במשפט על כל נעלם אם טוב ואם רע . והנה הכנים המעשים כלם תחת טוב ורע מרפא לנפש

שיחבאר לפנינו ולס הוא מקחן סוף חומס נספו ונפשו וזוהו קרה מכלן ומכלן מעולם סוף ומעולם כחל : ואם יניח מעשותו ויש לאל ידו סהיס יכול לפשחו ואינו עושה הוא נענש : כשיניחנו בעבור יראת ה' ב"ל סהיס יכולתו כדוד נגמרו ולא עסק מממת וכלת כי אכל יסו יעית בעצרת מתמת שלח מאל דרך לעשותו זה אינו יוצל מהעונש כניל וכמיש כחניטלן עם שיה וחסדן גם אכני חוקן מתקן לו וכן אמרו ח"ל בספ"א דקדושין ישב ולא עבר ענינה נחמין לו שכל כעושה מלוס וכגון שכל דברי ענינה לידו ומולו ממנו וכמעט סהיס כו' עיין שס כמו שיחבאר בעשר הכתובין כשיחט חלק סד' ע"ש : והנה נחלקו כו' והמשכיל מי ששוקל את מעשיו קודם עשותם כו' ר"ל מי נקרא משכיל וזיקי ישר בכל מעשיו מי שיעשה ולא ירגל וינכח דבריו סוף שאליו עושה סוף סוף כעולם סוף כעשית עוה"כ או עוה"כ עד שיצויר כעושה חתלם סוף סוף עושה ולא יואל ממנו דברי טוב עושה ולא לאו יעשהו וסס סכניר כולל כל ענינות ס' ויתקן : וכן אמר דוד חשבתי דרכי על ידי משקפני מוכח הלבגון

ואינו נהנה ממוטותיו : מפני רוב אהבתו בעולם והוא אדרכה אוהב את העולם יותר . שמהכר נספו מכהלות קפעת . להשיג הגלות יותר נדלות : כי האלהים בשמים ואתה על הארץ לפי הענין שכתב המחבר בספ"ב שלם שהסכל הוא עלם רוחמי נגוד מהעולם קטליון והוא נכרי כעולם הגופים העצים והסאהו סנאלדס ממוצרת מכה סכעט וממנו היסודות והעוה"כ הוא מעשה ויסודס . מן היין שיחלג נגד כה סתלוה . וז"ש אלהים בשמים וח"ל השכל והשמה סנקרבך כלש נכרי בין קהלות הגופיות כגשר סתמה

על הארץ . ע"כ יהיו דרכיך מעטים כי קצוב שמקן סיד לחטיף את כשכך ולהסלק כדרכיך אחר הנוף : והוא יכול לעמוד ברוחבו יס לו מן הסובן אשר יכול ליהנות ממנו : הוא מקצר הוא חוספל . וכמ"ש חז"ל לא דיין כמה שאכרה סתורה וכו' : הוא צדיק וכחאמר חז"ל ישב ולא עבר ענינה שהגיעט טוקל שכל כעושה מלוס : אף לא פעלו עולה בדרכיו הלכו שהכלתי פוטל עולה כחוקר כדכ"ה ר"ל כעושה מלוס : אם טוב . ואם רע בין שהיביד לעלמו כמותות הגלות שלל לזוכך . בין שחמר לעלמו וסרע לפספו שלל לפס

שערי עבודת האלהים

הוא מה שזכרנו מענין המשובח והמנונה וכבר התבאר כי מעשי בני אדם יחלקו לב' חלקי התורה רצה לומר הצווים והאזהרות לכד ומפני שהיות התורה מלות וענינים נחלקו בני אדם כחכמת התורה על עשר מעלות . תחלתם אנשים למדו החומש והמקרא והספיק להן בניירת הפסוק מבלי הבנת ענין ואינם יודעים פירוש המלות ושמוש הלשון והם בתכונת חמור נושא ספרים . והשנית אנשים בקשו לברר קריאתם ולשמור התנועות ושמו רוב השתדלותם בידיעת מקומות הנקוד והם בעלי הנקוד והמסורת . והשלישית אנשים ראו הסרון טי שקדם זכרם והשתדלו לדעת עילת הנקוד והמעמים והברו אליהם דעת שמוש הלשון ודקדוקו ודעת השמות והפעלים והיכות הטעם והסמוך והנפרד וספור העבר בלשון עתיד והצווי בלשון המקור והשלם והחסר והנת מרפא לנפש

ונתחיל עתה על כל דרכי מה יחייב תכליתם ע"ז והאינה נגלו אל מדותיך : ובפני שהיות התורה כ"ו קפי בהחלט ספרך בלאך שיש כמה מעלות בלומדי החסיד ועמה מפרסם בסוף נחלקים לעשר מדותיו כדי שידע כלחד כחיות מדרגת שהוא עומד בו וישתדל לעלות ממדרגה למדרגה שחכמים כמו שמכתיב בסוף ספר ק"ב ו"א ואמר שהלוקם בלדעון נצונו נחמתי הכורס : מלות י"ח לו. י"ח כ"ט : וענינים וים הכנס מרובים וענינים שגאלמדו למשה בחורס ולכן נחלקו בני אדם בלמוד הכורס לעשר מדות : תחלתם אנשים למדו החומש כ"ו בקטנותם ואף כי יוקינו לא סרו מדרך כוס והכתיב לם כן ולא ידעו ולא יכינו מה שיש אומיים כמו אל"ו סקולאים שטים מקרא אל"ו יכינו דבר וכן כות פתלים : והשנית אנשים בקשו לברר קריאתם שלא יתעטלו בלשונם שידברו לאון הקודש בניקוד ובעטמות כדל"ו אל"ו אינם מצויים הענין כלותן הקוראים בחורס ע"ש דקדוק ואינם יודעים מהותם : והג' אנשים כ"ו לדעת עילות הנקוד והמעמים שניקודו לידע כעטם למס תקוד התינס ו"ן קן ו"ו כך כמו ירחם כתיב ירחם לנרי שק"י או אינו כוס וכן כעטמים שחטתם הכרית והענין כמו בלש שם מלעיל או מלרע וזיול" : והרבו אליהם דעת שמוש לידע פלומות הכתובין את ל"ק" : ודקדוקו שיש אומיות שכן במחזיקן להתינס כמו בהקשרים : שרורס הכינס כול נקט והשאר שמש : ודעת השמות והפעלים והיכות הטעם הם שלש חלקי הלשון של כתיב וכללים כן או של מעלה מלה . שם הוא שם כל דבר כמו שמים והל"ך לחונן שמשון . שכל הם התיכות היותם שם הפעולה כמו לך כנס אל"ו שורס התינס כול לעולם ש"ס אומיות והוא כנין קל"ו הם בעללים כעטם בעטם בנין קל"ו כול ששל נשעל שיעל שועל השעיל השעל והסעל ע"י כמדוקים שמישים : והיכות התינס הוא הנקרא מלה הטעם שנותט טעם לשבח לכוין ולהכיר המקרא כמו גם למען בעבור אשר בע חל" : והסביון כמו זקן כינו הוא דיוק לך קוד שר"א כי יוקן יתקן הוא נשכר לך קוד קמן דומיין : וספור העבר בלשון העתיד כמו על פי י' יהנו הנו סיל"ל ככה ישמש איוב טעם סיל"ל כ"ו עבר רק מהט שהוא כוסס וכל"ו לאמר ב"ל עמיד ויול"א : והצווי ב"ל המבור כמו זכור ב"ש"א הוא ל"ו זכור בקמן כול מקור ומזינו כתיב זכור אל"ו יום הכנסת הוא ל"ו כ"ו מקור ומקור פירושו ענין הפעולה עלמו ב"א (דענקטן) : והשלם כול מלך שאינה חסרס שום אות לא עשיר ולא כתיב כנין קל"ו שהוא עבר ובעתיד יתבר פיקוד יש בו כעט"ד ג"כ ג' אומיות הכורס שם שקד : והחסר הוא מלס שחבר ממנה אות מן כשורס עשיר כמו נחט שבעתיד יתבר יתחסרס כנין מן כשורס ונ"ו דע"ג ג"כ נתקוס הנין : והנה הוא מלס שאינה חסרס

פת הבה

והמכסה לגוש הוא הכתהון וזכות הוא העליון : ושמוש הלשון בעלמס : עילת הנקוד סינת הנקוד משני מה ל"ך לנכד בקיאות אל"ו : לעת שמוש הלשון לעת שמוש כ"ו : והיכות התינס בלשון כתיב כ"ו לנשעל וחסרון והנפרד ל"ו מלס כ"ו סמוכה למכרתם וא"ו נכרת ובכמת לבד מן הקיובים לדעת יש בהם שמיכים הכיבונות ונפרס מה שהוא ע"ש קלת חז"ל ואינם מוכנים כן ע"ש שפוטם בעלמס לדונמל"א אר"ו לך לחת הכס נלמד בינתם וסיס הכבור אשר חלד הכס לפי שחיותם סמלית שזי מלוח וביס הכבור סמלית למלות אשר חלד ונוריס יקום ע"ש אר"ו וכלי וכלי קינלו ונלמדס אותם שם דכרים ונפרדים סיסיס הכבור מלמד אותם שמונע לבד"ו ליבס ואשר חלד חרס ולתיבס וכתיבס אמרו אח"כ בלכפ"א ואפקים שפטיקס נגמרי : וספור העבר בלשון עתיד י"ח ויש אשר יכין הענין דומיין כרנס : והצווי בלשון המקור כמו זכור אל"ו יום הכנסת וכן שמוס שמיסיס המלומים וכדכ"ר המ"ס הכנסת כנס על ל"ו : והשלם והחבר איוב המלות מקורס בעלמס ומכס נמללים חסרות כמו מלה נחט ששורס נחט ונחט נ"ן הכורס וכן מלת יוד ששורס נדל וארכס דומיסיס : והנה והכפול ש"ס הם הכריס כי בנת הכוונס ע"ד

מבין האלהים
שמים י"ח אותה האליהם במשפטם על כל נעולם
מבני אדם מה שזה מחשב נעשו מן הטוב להשיב כבוד
ולהשתבח ולא לשם שמים : ושמוש הלשון דקדוק
הלשון וחיותות המשמשות ליחיד ולרבים לזכר ולנקבה
לעבר ולעתיד לנכח ולנסיג : חמור נושא ספרים
עשאים ספרים בלמיונס ומצויים כהם כמו ש"ינן
החמור הנושא ספרים שפיתו זכ"ו סוגל המש"ס : ולשמור
התנועות הנקודות שחמת האומיות : מקומות הנקוד
מדגש ורפס וימין ושמאל וכיול"א כזה מרמזים וחסר
ומל"ל חך שעידין איסיס יודעיס טעם הנקודות הל"ו :
עילות הנקוד טעם הנקוד : והמעמים הגניומי :
שמוש הלשון עמיד ורבים וכו' : והשמות שם כל
הנכרלים כמו ח"ך שמים לחס מים ויול"א כזה :
הפעלים המלות אשר יהינו אותם על השעלות
כמו אל"ל שמה הלך וכיול"א כזה : והיכות הטעם
והדומה ל"ו כעודע לבצלי הגניון : והסמוך והנפרד
כשמלה אחת סמוכה למכרתה כמו עבודת ה' . שמתל
למלה שחכיה : וספור העבר ב"ל עתיד כמו ככה ישעיה
שקור כמו הל"ך שהוא מקור . ומלל"ל כ"ו ל"ו וכן זכור אל"ו יום הכנסת
הוא המקור כי הל"ו הוא זכור : והשלם הרמבר יש מלות ששורס ספירי שלם . וכלל ענינו בעתיד ועבר וז"כ
וכ"ו שאלו בו שלשה אומיות השורס . כמו פעל שקד דומיסיס . ויש שנחבר לפעמים אות אחת מן השורס כמו ידע
שהוא השורס ובעתיד מדבר בעדו הוא אל"ע . ומלל"א יו"ד השורס חסרה וכדומה ל"ו : והנה והכפול יש שאלות
שלישית מן השורס היא מהה כמו פנה עשה . ויש שהאות השלישית הוא כפול כמו זמח שכן הדומה לו ולכל אחד
מאלו

שער עבודת האלהים

ההפול והנראה והנסתר והדומה לזה. והרביעית אנשים שהוסיפו על מה שהקדמנו זכרם בפירוש המלות המצופקות בספרי הקודש והנראה מן הפשט וחקרו עם זה על ידיעת העובר והאמיתי בלשון העברית והשמות הדומים ושאינם דומים והנגזרים ושאינם נגזרים והזרים וכן בתארים ובפעלים והדומה להם. והר' אנשים שהוסיפו על מה שהקדמנו זכרם בדעת עניני ספרי הקודש ולהבין שרשינו ולחקור על העובר והאמיתי מעניניו כגשמות הנזכרת בו והם המפרשים ספרי אלהים כנראה ממנו ואין סומכין על הקבלה. והששית אנשים סמכו על קבלת הקדמונים שהיא המשנה והגיעו לקצת חיובי התורות והמצות והדינין סבלי עיין בתלמוד. והו' אנשים שהוסיפו על כל מה שזכרנו בעיון התלמוד והשתדלו בגרסתו וקריאת הלכותיו סבלי פרוק קושיותיו ופתח סתומותיו. והח' אנשים לא הספיק להם מחמת התורה מה שהספיק למי שקדם זכרו עד שהרמיהו את עצמם להבין דברי אנשי התלמוד ולהתיר ספקותיו ולפתוח

מרמא לנפש

אדם האדם צעירה רק שאלו אדם מן הטורח ביה נחם ואינו נקראה עון אכל יאמר בעתיד ואכל שהאלף אינה נקראה אלא נחם : זהכפול שאלו אדם כפול נחם כמו סגן ומחבר ביה אדם נכבד ובעתיד וכסוד לומר נכבד סובבה ובעתיד יוכבד סובב וכו' : והנראה הוא אדם שנספח סמל שאין מחיים קודש וסוף נקראה כמעט כגון ארכים המים הסתומים סוף נחם. וזה נראה הוא אדם ששים נקראה עון קרא הלאה עון נסתר : והרביעית אנשים שהוסיפו על מה שהקדמנו זכרם בפירוש המלות המסופקות בספרי הקודש שלמדו גם כן דקדוק לשון הקודש כי כמו אלו שזכר דנלא ידעם לשון הקודש על מדין לא ידעו אדם אף לא ידעו כלל המורה כולם כמו שזכר ידעו ומנואר רק שאין לאדם לנלול כל זמנו בענינים סבלו לנד ולא ילמד דברים אמריים שאלו לנשמו וכבר האמירו כזה כחם מהנדים. והאמינים האלה הוסיפו על הכל לדקוק ג"כ על פירוש המלות שזכרנו שיש בהם סוף נודע פירוש : העובר והאמיתי שיש מלות ושמות נחודים שאין נקראים כולם רק על דרך העברה ומשל כמו כלפי ים ראש סכר כערות כמות שיש עם על דרך השלמה כן כמו שנתבאר בערך כיתוד ע"ס : והנגזרים כמו אדם מאדם ומאדם כי מאדם נקחה זמן : והזרים מלות ופירוש שאין להם דמיון נקראה : והאמרים כמו מלש : והח' אנשים כן בדעת עניני ספרי הקודש ביה עד מה דבר בלתיים שהשפלה לפרש הסוד רק ע"ס דקדוק. והאמינים האלה המרשים ע"ס ענין כל שיש דעתה ורענון ואינם רואים כפירוש חזיל עיני סבלו וסם כח כמקורם והקראים : בגשמות הנזכרת כמורה כמו יד ה' עמי כ' ודושיין כל זכר עם מהפכים וזה דעתם וכמו שזכר בעשר ספור : והששית האנשים וכו' והגיעו לקצת חיובי התורה כי בלתיים שאין סומכין על סבלו לא ידעו שום מושג בשלמותו כי יוכל לפרש הסודים כפי דעתו כמו שזכרנו ולתפוס עמו מהחיים כמו שזכרנו וכבר האמירו כי ספר הכתוב ע"ס : והו' אנשים כן בעיון ההיבטים והקראים ג"כ בתלמוד כך שאינם נוחים לב לרק ולתור קושיותיו ולפתוח הדברים הסתומים שנתלמד : והח' אנשים לא הספיק להם כי לקדוח בזה השם והתפארת ב' כי תאמר שם מתעלמים מחוכות סבלו כו' וכלו ימינם בדברים שאין בהם לורך לעולם ודיעו לנשמתם ויזיל

פת לרח

ספורות כמות וכלה מונגשות כמעט כמו ברא קרא שהאלף ענה וכן כו"ד במלת תמים דומיין ונבלת כפול הכוונה כתיב עש חיותיו כעבודת מבלת כמו בלל סבב גלל ולעמיים עשם עיני כולות כמו וקרא סתור : מהנראה והנפתר שיש נח מראה וכן נכחתי כח במלות בראשית ברא האלף נחם ונסתרה משאיר אה המינים ואת הארץ שפוסט מים והעובר והאמיתי מה שנתאר דרך העברה כשהאלף כמו ראש : ורגלו סכר ומה שנתלמדו בלמת : והשמות הדומים שיש שמות דומים אפס' עיני ששים כמותם כמו ישלח יעקב ומליים עם וישלח אה לוע שזה שיש שלמותו וזה שיש שלמות ואיני כבאוק וישלח אה סינוע וכן בלתי פרעה וכן מוז כדונתה וארכים סולך עמם שלחם ספסו בעלזים אלא כעבודים ובשאינם דומים כוונתם לביקד וסם סגראים שמות נרדפים במגוון כמותם וכוונתם אחד כמו ונכח ונכח ונכח ונכח ונכח ונכח : והנגזרים כמו אה כרס ספסו ע"ס נגזר מלשון וכן וכן במלות נח אדם נכח כמו שמות בני יעקב : והזרים שגמליים כרסם מלות זכות נקראה כמו מלת יסירס ספרות סתה ריש ז"ל מלת זו אמרונגות וסרס מדונגות אחרות ואין לנחיר : בהאמרים ובפעלים שלשמים נכתבם מלת אדם שיש פעמים עשם בלשון מאר ועשם בלשון כשל כמו מלת עפיר נאמר כל יודע מנין סוף מאר ומנין דמות סוף פועל ודומים כרסם : ולחקור על העובר והאמיתי ומלשם מאר על ודעתם סעוד והאמינים ששמותם על ודעתם סמיתים לא מקרה וכדאן אמר ולחקור על כו' : בגשמות כלומר כמו נרדפים וסמיתים שגמיות סבלותיו והנכיר סאלמור כן נדיר העברה ובשאלם כמו ודל' כי ידעם כי ודל' כי וידר אף כי דומיין : בגראה סבלו כמותם סם המרשים כמותם כמותו כן כפי בראשית משמותו לני קבלת חיל : סבלי עיין בתלמוד ועליים אמרו סתמיים מגלי עולם שמונים מסין

טוב הלבנון

מאלו המרשים יש דומים אחרים בנימיים : והנראה יש שאלו אחד נח והוא נראה לני' נרנב כמעט כמו אדם שהר"ש רננת בקריאה. ויש שהוא נח נכח כמו בנה שה"ה אינה נרנב ונכח דמותה המעמיים אלו הנודעים כחמת הדקדוק : המלות המסופקות מלה שיש לפרשה על שיש עמיים עומים : העובר והאמיתי מה שאלו נאמר אלא דרך העברה ונחמה ומה שנתלמד על האדם : והשמות הדומים ושאינם דומים הדומים הם שמיים דומים בנחיותו כמו רוח שנאמר על רוח האדם ונאמר על רוח המושב. ושאינם דומים הוא שיש לדבר אחד שיש שמות כמו אדם אדם. ואורח ויחיד : והנגזרים אלו שם נגזר לני' מתקן משס אהר. כמו ריקם נגזר מל' ריקם וכו' וירקע וכן פתי סהר. כשנכר מתחלק בקצת ורשיות : ושאינם נגזרים הם המוסכמים כמו עש שהוא שם הקלומם. ונקרא הלשון ג"כ עש כמו לשווי עש פועל מהי : והזרים שם או ענין מאלו לה דונמטה צל' הקודש : וכן בראשית כמו נגזר גדול שאינם שם העלם רק נקרא על שם מאר הנוכחי : בלשמת הנזכרת בו כמו יד ה' פי ה' ויד ה' : ואין סומכין על הקבלה רק כפי הנראה משמותו : עיין בתלמוד מלת הימים כמלפול הנמלה : פרוק קושיותיו למך עם עקס טו : ופתח סתומותיו נכח

שער עבודת האלהים

תמונתו לננות בזה השם והתפארת והם מתעלמים מחובת הלבבות ואינם מתעוררים למפסידי המעשים וכלו יסיהם ביריעת הענינים הנכרים מתולדות הדין והור הקשה מספקי הדין וחזרו מחלוקת בעלי התלמוד בחדושי' הנפולים בדין והתעלמו מעין במה שאין להם רשות להתעלם ממנו מעיני נפשותם אשר הם חייבין לחקור עליו מאמת אותות הנביא עליו השלום והקבלה ותנאיה אשר בהם תתברר ומה שחייבנו בו הבורא מהבאת הראיות עליו בשכלנו ולעכדו בלב שלם והרבה כזה מסה שאני עתיד לבארו מאשר יושג בדרך השכל בשער הזה . והתשיעית אנשים שהגיעו נפשותם לדעת חובת הלבבות והאכרים ומפסידי המעשה והבינו פשט דברי הקדש ובמצפוני ענינו ועמדו על אמתת הקבלה מן הכתוב והמושכל וסדרו הדין וחלקו חובת המעשים כפי הראוי לעניני כל זמן והתחלקות מדיני כ"ס אחר שהבינו שרשי ספר התורה ונזהרו בה והזהירו עליהם עם הפקת האמת בסתר ובגלוי ונמות עם האמת כאשר הוא נומה והן בעלי הנמרא והגאונים הנוהגים מנהגיהם אחריהם . והעשירית אנשים שירשו חכמת התורה מהנביאים בכל פירושיה ותולדות שרשיה והן אנשי כנסת הגדולה ומי שקבל מהם מן התנאים והן בעלי המשניות והברייתות כמו שנוכר במס' אבות משה קבל תורה מסיני ומסרה ליהושע ויהושע לזקנים וזקנים לנביאים ונביאים מסרוה לאנשי כנסת הגדולה ואנשי כנסת הגדולה לשמעון הצדיק ושמעון הצדיק לאנטיגנוס ואנטיגנוס ליסין בן יעזר וליסין בן יוחנן איש ירושלים והם מסרוה ליהושע בן פרחיה ונתאי הארבלי והם מסרוה ליהודה בן טובאי ולשמעון בן שטח והם מסרוה לשמיעה ואבטליון ומהם לשמאי והלל ומהם לרבן יוחנן בן זכאי ורבן יוחנן בן זכאי לר"א ור' יהושע ור"ג ור' אלעזר בן ערך ור' יוסי הכהן ור' שמעון בן גתנאל ומהם לר"ע ור' אלעזר בן עזריה ור"מ ורשב"ג ומהם לר"ם ור' יהודה ור' יוסי ור"ש ורבי יהודה הנשיא והוא רבינו הקדוש אשר קבץ עניני המשנה וסדרם וחלקם לפקים וחברם והוא עיקר כל הקבלה שסומכים עליו בתורתנו :

מרפא לנפש

שאינם לומדים ג"כ דברי ירמיה ומוסר כיוצא בנודחי לא לא לכרואם הריעות ונקראום נשוי ע"ס לקנות חכ כו' דלס לא כן קשט עמך תהלה והח"כ קשט אחריס וכבר הכ"ר כח סמהר בקדמתו ג"כ גריס ואשר דינו נבו כו' פ"ט שכתבתי דברי חז"ל שאמרו גם כן דברים כאלו ואמרו כל עיראל חטאו קודמת להכמתו כו' וכללם כרבו וזה לנודונו חס שאין שכתבנו סה סהא כנורס כל מה שיוכל ארס להסהל כמו שזכר עד כה עדיין סס מנחון מלאך שאינם לומדים ל"ש רק לקנות כו' סכל על כל עניס סס קצויס להמדרגה סרמס אל יסאק ענינו על דרכיו ומוחן שלא לנפס וספי ימן אל לנו שלא יירש סס וסלוס סררי גיכס כ"מ חז"ל . והתשיעית אנשים כו' שמקיימס רשית מנכס וירלח ס' וכל עיראל חטאו קודמת כו' : ומפסירי המעשה וסמרו א"ע שלא יכנס ססד וקלקל כמעסכו לא ככע סלפטי זס : והבינו פשט כו' למדו ססורס תהלה לפי פסוטי וחח"כ סססר מענינו כו' שבעיס פירס להורס וסורס נדרסס כנדר"ס : ועמדו על אמתת הקבלה כו' מה סקבלנו מברכותינו ומצוי ריחות מן סכסכו וכל סכל על מה אדרס סכסכו : והתחלקות מדיני כל סקום ז"ל מיר ר"ל לפי סמקום וסמדיס כמקום זס וזי וסר סרר סרר כנון כח"כ כמלות סללוות כח"ר וכן כמקומות סמסטיס כגלוות כפי מוימ סלסס וכעין סלמרו רכ כקסס מלל ונדרס וכל כיולל כוס כן סוולס כו' פ"כ"ל : ונזוהרו בה סס עמלס וחח"כ כוסיכו סליסס אל אחריס פ"ד סמקוטו וקוטו כו' : ונצוהר עיס האמת כבארס הרב נוסה ואינס מתקטקטס לעווס לדרך עקלקלות וסקר : והעשירית אנשים יירשו חכמת התורה מהנביאים כו' וסכח סלסס סס כסלוינס כפז"ל למעלס ססס מלאך שירשו כל סכורס כולס פס כל ססרוטיס כדיונו חורס כע"ס ארס מפי ארס ועדיין לא סיס כיומיס כוס מתולקס לכך סיס כל למודס זך וקי ועוד מלאך שלא סולכו ונעיינ וסלסל כדברי סכ"לסויס כו' סלחרוס סחאר סמסס סיס לרסס ספלי סמקו ככל סמחומס וכסודו סלכסו עד סכלו עיי מעשירס ומסודו למדרגה קרוב לננולס לרות סקודס ונכ קול כמו סכורס מפורסס ומכ"ס על כל רידין כו' ונצי סרלסס סו סמסרס סכיס עליסס וכיומיס על אלו כמיוון כלן סיס ככל דור כמס אלסיס כמיוס סכוי סלמדיס ומכרס לאלו . כו' ככל דורות ססס סו עשירס סמדידי גדולס כנכ"ס חוץ סמדידי קסס על כ"ג ככל עיר ונודחי ארץ ויולין למד סכסס וקיס

פת לתם

שוב הלבנת

מחוק מענת כו' : מתולדות הדין סו סעס ססלס סלסלוס וסכסוכס זרות כוס כסקודס : ארתות הנביא רעס על סס סלסווס מרזות על אמתת כנכלס וסלסווס סמדיס על סקלס סכורס מורס כע"ס : והבאת הראיות עליו על מלואו ויחוד יס' וסלר סלרו ומוסו : הכרוב וסכסכל כנפורס ככס לעז לוי סקלס כע"ס כמו סלמכר ועסית על פי כדבר סכר גידול זך ונכ סכל מעד עליו חס סססמכ כמס מן כיוויס וסל סכודחי כלי מוכץ למכור ככל כסס י סעווס סמדיס כרסס ארץ קן : והתחלקות מדיני לפי חלוקת סמדידות כמ"ס מ"ל

לכרר כדריס סמדיס סכו עלל נודע לפרסס' ללמפסירי הרבעשים להסמר חסכדיס הגורמיס סלסד סלסד כנדרס ס' : הורר הקשה סמכסי הדינים קסיות זרות כדריס סלסיס מ"טייס ואינס נוהגיס כומיט : והתחלקות מדיני כל סקום מעל סללויות כח"ר ומחלוקות המקומות כח"ס דימיס כמו כמלל סעל סקדיס סמולקו כהס כפי ככל וכן ח"כ" : כבארס דוא נוסה ארץ סהול עקס : חכרם ככסס . עקודס רבי לא סד כומיין

שער עבודת האלהים

אלו היה מתברר בראיה ברורה שהוא כן היה מן הדין להמשך אחריו כי אין הבורא יתברך משנה מנהג ולא מראה מופת ע"י מי שאינו יודע הדרך הטובה והישרה. ופי שבהדרה הבורא יתעלה להורות לנו הדרך הטובה והישרה ולהנהיגנו אחרי שנראה האותות על ידו ראוי הוא שנשמך עליו בהרכבתנו והנהגתנו ואנו חייבים בזה למלך או לשלמון כמ"ש (סס נד) ירא את ה' בני ומלך וגו' וכ"ש מי שנראה מופת על ידו ועל שני הפנים הם חייבים בקבלת התורה ובכמותם אמר ההכם (סס ח) הבינו פתאים ערמה וכסילים הבינו לב :

והמדרגה השלישית אנשים שנתבררה אצלם אמתת התורה וחשבו כי הוא פחד האלהים לישר בה בריותיו בעוה"ז ולהנהיג אותם בו בלבד לא לנפול בעוה"ב ולא לעונש והמעם בזה מה שהושב פעמים בספרי הנביאים מן הנפול והעונש בעוה"ז ולא בעוה"ב. וכבר האריך רבינו סעדיה ז"ל בפרשת אם בחקותי מה שיתברר בו במול דעות האנשים האלה ובספרי הנביאים סימנים חזקים מעניני השבר והעונש

מרפא לנפש

מליוח נרצות שלא תדבר אלוהים את האדם ומי והגניא כדס מעלמו כל ההורס אפסי כן : היה מן הדין להמשך אחריו ולעשות מנהגו מאחר שגברא יתברך משה נבחר בנפשו לזכרו ונודתי יודע ס' שגברא ההוא יודע דרך סודו והשכס א"כ דלוי הוא שנמך על דבריו : בהרכבתנו הם דברים שהאדם יש לו קיום והפחד על ידו וסוף מורכב על ידו וסיונו במלכו ומתקפו ומשגל דלוי לעשות הכל עפ"י זווי שאל הסגריה וז"כ לקח נחשכונ שלמים : ואנו חייבים בזה למלך כדי אם מלך או שלמון יודע עליו לעשות מנהגיו מהות ס' הוא לשמוע אליו : כמיש ירא את ה' בני ומלך וגם אם המלך מלך וכן מי שאלס מופת על ידו שנראה כמות שהוא טלה מלכו יתברך כל שכן שחייבים לשמוע אל מנהגו : ועל שני הפנים דרך המניעה ודרך ההכנסת :

והמדרגה השלישית כו' המעם בזה להם מנהגים כאלה. ומ"ס פירש וספסם כמו וספסם אולם : מה שהושב מס שזוכר כחורס וסוף ל' חורס על הדבר כמה פעמים מוכר בחורס נמול עולם מס ולא נפולס כאל : וכבר האריך כו' עיין לקח נשבר הכתוב ס' בחלק השני דברים מהפיקים על קושיא זו גם כן ועיין בע"פ דף י"ב שהאריך לנפול כל דעות סכאפוס כפירון קושיא זו ומס שמירן הוא נעלמו מאחר שמורתנו סקדושס כו' ל' סקדושס כו' שגשגון כל ממקום קדוש וסיונו מעולמות הטלויס ואלס כן כל היעודים סמכוס כחורס שאלף לפי דעתנו הם נשמייס כמו ונחתי נשמייס בעתס וולתס הם נפולמות'סעליוותס יידיהס רוחניס שאלף נקדאס קד בעלס וספסותס הם מופלולס קד בעלס הם לזכירס נשמייס ואלס כן קושיא משיקרא ללא קושיא על עיין שם שזוכר דמחית וכס הוא מתכן ספדות ספסמיס סוכריס נחורס וסכאפי דבריו לפי נשבר

פה לרם

מהלמין נבואה וחימיו נבניו מנכס ספולס כולון סכורא אחר שאלן החון יוסר נפול מעיניו סכעס : מוחמד האלהים לישר בריאותיו שילכו בדרך ישר לפי סכורא חניכ אללו וסנול שאלו נפיו גם נכסכס אולם כס. כלומר לקח עיניס נס וסכן סכון סכורא לישר נגד סור מרע שאל וספסוקי נפול נס וסלמרו נכסכס על ספולס סוכי : וספסוקי בזה סכעס אולם הם הדבר מה שזוכר פעמיס וכי כלומר סכורא פעמיס רכוס

טוב הלבנות

הגריאה וכי' כנ"ל כמו שהוא כמ"ל. וסורונו מאחר שהם מלמייס שה"ש טינה בעבורס מהג העולס וסכעס להלכות נסיס. הנה ודלוי שהש"י עלמו יודע לו אם הספסוק והסודס שאלף יסיס לפימהס שאלן הנבואה המעטת לנביא יוסר נפול טענות מהג סכעס ואלס הש"י חזק לנפולס סכעס ודלוי שחשק להסיס סורמו וכס

הביא ולגמול ולענוש כפי הראוי. ואחר שזכרי השם לפרש ספר החזקוני הנה רחיתי שאלף החבר כפי' ס"ו מהמלך א' העיר עיין הזה שזכר המחבר כאלן כביאור יוסר קלס. וז"ל סס. אמר החבר השכח וכי' וזכו סכעס עם מה שהלמנו כמה שפול משה אחר העופסיס הלה שאלר נכספוסס ססוק אלף ידבר האלהים עם האדם כדי שאלו סהיס החללה סחורה מעלה ומתפסדה אדם ואחר יתברכוהו עזר וזמון האלהים מפני שיהיה רחוק הדבור ציפיהס מולת אדם בעבור שהדבור נמיו וכלס ה' וכי'. והנה כוונת המחבר מבוחרת שיש מקום עם הבעבור שיאמרו שהחורס מעלת אדם מפני שאל"ס צלימטי נכסיס שיעשה הביא עדין לא ארמטי ששכס ידבר עם האדם ר"ל הניחא מלמדו להדריכו בדרך ילך כי זה דרכס כסל למו לומר שמי שאליו אדם לא יימיר הדבור כו וכמו שאלמר המלך הבורי כפי' שאלמרו וז"ל מי שמועט דבריכס כי אלהים דבר עם הסוכנס וכי' הדין עמו שיהי אלוסיס דעת סהפסמה. וזה שאלמר המחבר כאלן ששכ"ס מאחר שמוכרה להאמין העופסיס למה לא יאמין הדבור אל סביא כי אלן זה יוסר פלל טענות מנהג סכעס בעבורו : בהרכבתנו והנהגתנו סכרכנס הדברים צנין ספולס. מן הטוי. וסכורוכ. וסכורוכ. סאלן חכמה אש"י שאלן כזה מן החכמה עכ"ל אנו מוכריס סככרס : ירא את ה' בני ומלך כמו שאלמר ידל מן המלך קד אסח ממוייב לירל מן המלך שמימה השס והסקידו לשלמן במקומו על מעטי כפי אדם וכן הניחא הווא השס הסקידו עליו ששמע אליו : ובכמותם לוי' ככמו מדרגת האלמים ההס אמר המכס : הבינו פתאים ערמה וכו' לפי דרך המעשה שיינו נממע שיעשה הבורל המסגל בעבור מי שמתכו לבידי בטמו מה שאלו טיה : וכסיליס הבינו לב זה כלפי דרך הססכמה. שאלף אלו מ"ו כדביהיס ודלוי רלוי לשמוע לדברי זה הניחא ונודתי יודע הדרך הטובה מאחר שהבורל הלה מופת על ידו עלנו כסל ורלוי לבמך עליו וזה וכסיליס הבינו לב : ולדנהיג אותם בו ר"ל הנהיגה סילולת דרכס בעבורה כפי' : המעם בזה ר"ל פס כזה : מה שהושב פעמים וכי' ר"ל מפני שנאלר דברני הנביאים נכספוסס כהרכבתם

שַׁעַר עֲבוֹדַת הָאֱלֹהִים

בעוה"ב. מהם מה שאמר (קבלת יב) כי את כל מעשה האלהים יבוא במשפט על כל געלים אם טוב ואם רע ומהם מ"ש (מלאכי ג) ועסותם רשעים כי יהיו אפר תחת כפות רגליכם ונ' ואמר (ס) ושבתם וראיתם בין צדיק לרשע בין עובד אלהים לאשר לא עבדו ואמר (ישיעי ס) ויצאו וראו בפני האנשים הפרשעים כי כי תולעתם לא תמות ואשם לא תכבה והיו דראון לכל בשר ואמר (מפליס לה) מה רב מוכך אשר צפתה ליראך פעלת לחוסים כך נגד בני אדם ואמר (זכריה ג) ונתתי לך מהלכים בין העומדים האלה ואמר (ישיעי סד) עין לא ראתה אלהים וזולתך יעשה למחכה לו ואמר (דניאל יב) ורבים מישיני ארבת עפר יקיצו אלה לחיזי עולם ואלה לחרפות לדראון עולם ומהם מ"ש (ישיעי נח) והלך לפניך צדקך כבוד ה' יאספך והרבה כאלה מה שיארך זכרם: והמדרגה הרביעית האנשים התקיים בנפשותם כירור התורה ואמתת הנמול והעונש בעוה"ב אלא שנפשותם הטו אותם אל אהבת העולם ותאותיו ולקחו מעשה העבודה למצודות יצודו בהם העולם וקבלו התורה בנלוים ולא במצפונם ובלשונם ולא בלבבם ובכמותם נאמר (ישיעי ט) כפיו שלום את רעהו ידבר ובקרבו ישים ארבו ונאמר (ישיעי כט) בפיו ובשפתיו כבודני ולבו רחק סמני :

והמדרגה החמישית אנשים יתברר להם כל מה שהקדמנו מענין התורה ואמתת הנמול והעונש בעוה"ב אלא שהטו אותם נפשותם לאהבת העולם וקבלו התורה וכוננו בקבלתה להגיע לנמול האלהים ולשבח ב"א וכבודם בעוה"ז עליה והוא שַׁעַר משערי החונף והוא השתוף הנסתר :

והמדרגה השישית אנשים כווננו במעשיהם נמול הכורא בעוה"ז בלכד מאהבתם אותו ובחרם כנעימותיו ואינם מבינים נמול העוה"ב ונעימותיו :

והמדרגה השביעית אנשים התברר להם כל מה שהקדמנו זכרו אלא שהיתה כונתם מרפא לנפש

סוד. וכוכר ונמיקוטס מתרן שלא יעבוד האדם ע"פ לקבל רקם פעולם כהא זמה שזכר עקר עוה"ז כבודם הוא לנאודע למקיימי המורס שלא יתכרו כל עונ ויהיה להם פנאי לעבודת ה'. אלל איס פס שזכר האמתו כי הוא רק לעוף עיין פס זכ"כ כרמזים: ועפרתם רשעים לשון דחיקה ומעטוד:

והמדרגה הרביעית כו' אלס טפסותם מתחם גודל תלוותם כנעימות סעוה"ז לקחו מעשה הפעולה למלודות ילודו כסס פעולם סוס שלא יכלו להגיע לתלודות מתחם דלודם ועינותם ע"כ כס מרפאס למסודים ופרושים ולוכסיס כנדי ס"ה כדי שאיטעו כסס ויהיו להם מתחם ויקידו אלס מפונם ונגוסיס דעת כנרודם וכמקום. ומסיס נשפר ספריזוס פ"ד ססס סכס סרעס סככל סכפוט:

והמדרגה החמישית אנשים כו' שידעס שיש גמול ועונש פעולם כהא אלס מתחם גודל סכנסתם את פעולם סוס לכך כונתם כעבודת ס"פ שייטיב להם כסס ויתכר חייב כעוה"ז ספוכס כנרודם וגס כרועיס שישכחום כני אדם ויתכרוד כעוה"ז על גודל כנרודם ומסידודם א"פ שחיס רועיס להזיק לנב אדם כמו סמרנס סדי א"פס כן סוה שזכר משפר סחוק סוהו שייסוף סכסס ס"פ כי סוה מספק עבודת עצמו וסנלמו עם עבודת ה':

והמדרגה השישית אנשים פס עונדיס רק להס סמיס רק סכונתם לנמול פעולם סוה כעבוד שחיס מתחם גמול פעולם סנה: והמדרגה השביעית עדיין סס מתחם כעבוד סמקוויס לסכר טוב: על עבודתם ולולס ססיו מקוויס לסכר לא סוה עונדיס עבודת ה' ונלמח סוה לעבוד למח לגודלו ולכבודו כו' וסוף ככבוד לנב כי כודלי א"ן סקדיס מקפח סזכר שום כניס אפי' סזכר שיהס כהס ספיה לשיס כמו שיענו מדועס גס יתסס כמו ספרי"ז כוס כמקום סמר :

פת לחם

והטעם ספרי' חזיר"ק והעי"ן קמלס: מהם כו' וכחם כו' כלומר כדורלי חי אספר לוטר סכונת סכונת על גמול עוה"ז ספרי' חנו ורועיס כחוט סכרס לדיקיס חייס כחיו זכר וסרסו סרעיס חייס כחת עד ויכולס כמרייתל סלמח סלף על סיעודיס כנלום כחורס ילמרו סלמרו לניסס דוקל למסס חלו סמנדל חלמרו גס סידד: בגלויס ולס- כמצפונם כמעסס סמלס וכלכונס ולל כלכנס כרדוכס כס: לנכלל העולם סכס ח"ס גומליס עונס לטוסיס: ולשבח בני אדם כסס וכרודס כנעול: השתוף הנסתר סמוק כעיס סכרי סוה סודל חל עצמו ולל חל

כחוכמתם פעמיס הרכס הלמי זרס: וביא במשפט

וג' רמ ליום הדין ס' עומד לזון כל היעדים: ועסותם רשעים ל' מיעוד וכחמה. כמו עשו דדי כעליס: (יחזקאל כג): ושבתם וראיתם וכתלת סככונ כלמר כהס יוס נל עני כמור רמ לענת עה"ב: למצודת יצוד בו בני אדם לרעוט כני ח"ס כדי שיימיר כנדיקסס וילודו חוהס כנמסס: ובכמותם נאמר ועל כיוצא בהס נלמר: לגמול האלהים ולשבת בני אדם מתחם שני העמיס יחד עונדיס סמור: ובכרדם בעוה"ז עליה סמניס ככר כעוה"ז כענודס: שַׁעַר משערי הרחוק ענין החוקף עיין כס"ד משער יאוד המעסס: השתוף הנסתר כעבוד ע"פ כשסף סמקף עם עבודת ה"פ ענדת מתחם והכבוד חלל סטרו סכסל שלח כני ח"ס מרגיפן לו סענדל חלסס כשתוף: גמול הבורא בעוה"ז בלכד לשלם להס סכרס כעוה"ז חלסס חוקקיס לנמול עה"ב וחלסס יכוליס לסכור סחוסס מתחם גמול סע"כ סמי שחיס סמניס ענימיס: ח"פ"פ סהס יודעיס שיש גמול כעוה"ז ג"כ: מאהבתם ארזי כסל

שער עבודת האלהים

בעבודתם לאלהים תחלת הנמול בעולם הזה ובעולם הבא ולא ירעו אופני עבודת ה' לשמו לגדלו ולכבודו ולרוסמו למה שיאות לו בלבד ועליהם אמרו רז"ל אל תהיו כעבדים המשמשין את הרב על מנת לקבל פרס אלא הוו כעבדים המשמשים את הרב שלא על מנת לקבל פרס ויהי מורא שמים עליכם :

והמדרגה השמינית אנשים התברר להם בנפשותם כל מה שקדם בזכרו אלא שהם מקבלים עבודה ה' מיראתם את ענישו בעוה"ז ובבא וכבר בארנו ננות שתי הדעות האלה במה שקדם לנו :

והמדרגה התשיעית אנשים האמינו בתורה ובנמול ובעונש עליה בשני העולמים וכווננו בעבודת השם לשמו ולמה שיאות לו אלא שלא נשמרו ממפסדי העבודות ונכנסו ההפסד עליהן ולא הכירו מאין . דומה למה שנאמר (קס"ט) זבובי מות יבאיש יביע שמן רוקח יקר מהכמה מכבוד סבלות מעט ואמר (ש"ס) וחומא אחד יאבד טובה הרבה . ואמר קצת החסידים לתלמידיו אלו לא היה לכם עונות הייתי מפחד עליכם כמה שהוא גדול מן העונות אמרו לו מה הוא גדול מן העונות אמר הנבחות (ס"ח החונף) והגאווה כמ"ש הכתוב (משלי פ"ו) תועבת ה' כל נבה לב :

והמדרגה העשירית אנשים התבררה אצלם אמיתת התורה וכל מה שהם חייבין מן הנמול והעונש עליה בשני העולמים ותעוררו מהתעלמותם וראה לבם מה שחייבים בו לבורא לגדול טובו וחסדו עליהם ולא שמו לבם אל הנמול והעונש אך מהרו אל עבודת האלהים לשמו לגדלו ולרוסם בכוסף ובלבב שלם בעבור ידיעתם אותו והכרתם את עניניו וזאת המעלה הרמה שבמדרגת אנשי התורה הזאת מעלת הנביאים והחסידים אשר נמסרו אל האלהים וברתו עמו ברית וסחרו עמו והסכימו עליו

מרפא לנפש

והמדרגה השמינית כו' שאינם חיים לגמול אך עוברים מתחת מורא ויראת עונש מולט סה או בעולם הבא ועשון דברים אלה ותבאר כך בספרים שיש בן המדרגות שסע עלונים ממזם למעלה מהפחותו להעליונה כדי שידע שאלם לעלות ממדרגתו למדרגה כמו שמסיים בסוף הענין ועיי'ן בשליש דרך ג"כ ע"כ ותפין כל המדרגות האלו :

והמדרגה התשיעית כו' אלה שלא נמרו ממסדיו העבודות כו' כמי' לקמן בשער יחוד המעשה שאינן עשין מעניני הסוגם אלא ויהי לו פנינים המסייגים אותן והוא הכסווי סליכי שרומם להכירו מעוה"ז ומעוה"ב ע"כ לכן ולמוד האדם סגפנים המסיגים כל מדה עונה לכבוד ממנו וזאת כי וכל לעשות סגו' ע"כ באורך : יביע מלי אבטעושים או נספח ממין מל"א (מליכין ועירו) . מ"ס : חירוש אחר לטון טעם . ר"ל אינו לא היה לכם שום עון שייחי ממחוד מליכס מלא ויכנס כמעטויס עון שם ששול גדול כסאר טענות וזהו כסאלו ונכסוטי כי ראלו לא למד ולא פיש טעם ומפי"א לא היה לו נכנס לטענות ומ"י מעשיו סוה כל לודי גלות ועוד לטעות מביכס ויכיתיל האדם וס סולך ומתגבר בגלותו שכסר מלוה קפידו ועוד שכל פסיכס יתעורר לטענות תסכוס ומ"י אינו כפי ולכן סוה גדול מסעו וכו" ליקמן בשער הפסוקים דברים חלאלס ג"כ :

והמדרגה העשירית כו' ותעוררו מהתעלמותם אל נשאלם חסד דבר טוב מלגלות או שאלם חסדך מלמוד ועמדו על טעם כמד וירס מלא ויהי דרך לחק עליוס : וסחרו עמו וק כסול לקמן כסוף שער ספרוטס וססרו עמו

פת לרם

אלס כוולו וקרלו נספר שאין כווננו גלוי לכל : בעוה"ז ובעוה"ב שסס מפסיס לגמול ממנו יח כפיט העולמות ולא מביא וויכס כוים לאוזן פאלספרס למעלה : וטירארם את עוישו ולא כסכול לגמול על סוקר כל מילחת ספונס על כיר : וירושא אחרו סלפטיים סארוס מוקס דבריך אחר ממסדיו ספונדס ותאלר כוס כל בעבורס ולפי זס מלח וטוקס סוה שסול ולא תאלר : הגברות והגאווה כירי שאלס סיס ספוסל כוולוי סיס מטיכד ספונדס סכודאי סגאלו סוה ממסדיס סגול סככל ממסדיס וכלתלל או סיס יודע מליין כל לו ספסכד סכרי לין סאלס מנגלס לאלל אל ס קדמס לו סגול רלווי לספגלות וסכל גאלות וגאלו לא ימאלו לו עון אשר טעס . יריעתם אותו ידיעס גדולות ורומויות והכריסס ענינו עיין כסכסנו טס ככולוי : כסכרו אל האלהים מכרו עלנס לסכנסנו יחי וללונו טס : וכרתו עמו ברית לעמוד בקיר סגודו ער טועס : וסחרו עמו ככוונס כזס ספיר ספניט לכס טוכס ממנו יחי ויחיכו עולס כטוססן אותן כעבודתו יחי טס ויחשו לכס דברים כחלקי כעבודס כמו ספארין סחכנד כזס כמקוס אחר וכו' ענינס עמו כטומיכס כטולסיס ונוכסיס ומלינין זס טס עס : והכסויכו עלוי כפסיכיס עס חורסיס

שוב הלבנון
כסכול טפוסיכיס שוי"ה סריכס : תחלת הנמול וכו' מקוס הסכר וכוה העונס ע"כ לקבל כרס : וממסדיס העבודות ויחי' טעלס וכוונ כגויס כפלדס וכדמסיק : זבובי מות יבאיש יביע שמן רוקח כל אחד מחזכו המס ויאלת יביע עילס אכטעטועס וירסיס ער סייגליס השמן הסוכ . וזס מאל לנטוס היחוס והגלו"ס שסכטעב כקרינו ומעלה רחיס ער ספסדתו עטרוט וירלחו : יקר מרובסה כסכבוד סכלות מעט לעמוד מעט סכלות סוה יוחר יקר דיסיי ככד ותוקל עגד כל הכסמה והמעלות אשר לו ודוהס לוחס : וסמר קצת החסידים שלא סיס מערלסס כסכסדות כ"כ לסיק קרס אותו קלט החסידים ולקשון כסכס כפי' מעטד היחוד כמו סאלמד קלט החכמיס כטופלל ממך וכי' וכוה כן סריח שלא מפרססם כ"כ כסכסמה . והנכס מדק המרעט כזס ככסב ואלמר כלשון יחיד וקסא סוה לשון רכיס כסכור כי ל' וקסא חסדיס סוה מקסא מן המסדיס וחיט הוטררוו וסי' עילמלו : וסחרו עמו מלגון כוז סכריה כסר

ק קכ כמו כסכסנו : וסחרו עמו מהעולמות כ"ל

שער עבודת האלהים

נתנו לו נפשותם וכניהם וקנינם ועמדו באמונתם כמה שקבלו על נפשותם ועליהם אמר הכתוב (תהלים ג) אספו לי חסידי כורתי בריתי עלי זבח . חאת צורת ההערה התוריה זמדרנות אנשי החכמה בספר התורה ותכונות ומעלות המאמינים בה ואפשר שימצא במדרנות אנשי התכונות בתורה זולתי מה שספרנו אך זכרנו הנמצא עליו רוב המון האומה ובזכרנו אותו תועלתו מוכח למבקש הדרך הישרה והוא כאשר תמצא בו מעלה שהוא קרוב אליה וידע מה שסמוכה לה מן התכונות והשתדל לעלות אליה ויתבאר לו מה ינינו ובין התכונה העליונה מן התכונות וישתדל לעלות אליה מדרגה אחר מדרגה ויהיה יותר קל עליו :

פרק ה' והאוי לנו עתה לכבד אופני ההערה השכלית ע"ד השאלה והתשובה עד סוף השער בעבור מה שיש בזה מן הכאור והגלוי למחקרנו ונאמר , כי ההערה השכלית הוא הזכרת האלהים את האדם באמצעות שכלו לדעת אותו ולהכיר סימני חכמתו והיה זה מאת האלהים למי ששם התורה אור לנתיבתו כשהוא מניע אל תכלית שכלו וזכור הכרתו ויהיה נכסף להניע לרצון האל ולעלות במעלות החסידים ופנה לבבו מדאגות עוה"ז וטרויותיו . אך הדברים אשר יניע בהם האדם לענין ההערה השכלית שיתברר אצלו מה שנמץ הכבארה בשכל בשבח האמת וגינות הכוב' ובחור מרפא לנפש :

והכוונ' עין שם : והסכימו עליו ר"ל ומצנו עליו : ובזכרנו אותו תועלתו מוכיח בו' ר"ל ומשלנו מנוצל כמו לכו נה ונוכח ונז' : פרק ה' והאוי לנו עתה לכבד אופני התערה השכלית בו' עד הס' סוף המש' כערת הסורס ותקם סוף מפרס מה סוף הערת השכל : בעבור מה שיש בזה בו' י' ותכל' ויפגלו סתבם מה שאנו רואים לתקור ולנס' : ונאמר כי ההערה השכלית תהא בו' כשמנויר אלס' כ' ויפני כלום כרסם סככה ונטיס כחלות ומזכ' פ"י שכלו ושמנו עמל' יד' טוב : לדעת אורו שרד יפני אה' את מי שאלם וסיה סעולם כי זאת מדרגת סעליוס כמו שקטוב כי אם כוחס ותכל' סמסלל סכלל ידוע אופי . ונמש' : כי אפי' ס' מוסה' סרד סמסע וצדק בלש' וס' מ"ס : ולהכיר סימני חכמתו . והיה זה מאת ה' האלהים למי שיש התורה אור לנתיבתו כל ש' לומר אחר שמתקב' סכל על פי סבורה ולא נסע על ימיו ול על סמלל ככר נוס' א' את מוס' אל יוכל לעלות מעלת מעלת סערת סכל דסל לאן כלל מורה כ'וס כסיל' בסך סלך ומצופ' כחלות סנוסיות ונדעות מוספות כמו שאלר כל ז' ונלל סק' ג' עיי' ס' : ובכשר בניית אל תכלית שכלו בו' והיה נכסף בו' ריפיה' לבו מדאגות העולם בו' או יוכל לניע למדרגת סרמס לסערת סכלל כמס סיסמלר : אך הדברים אשר יניע האדם להערה השכלית ואמר ככשר יתנבר אללו סעדות סיסרות וסלסותיות סעסכל סיסר סמיזי חוסס ידעיו סלרוי לנכח סלסמ

פת לחם

הבורים סמסעורוים בעיני מעניי עבודתו ית' כמדל' סכר אפי' לכל אשר ידעון : ונחננו לו בו' כלומר מנרו כדעסס סעססס וניססס קריוס סכל עלו ית' וסס מוכנס סכחוס ל' כעט כל סקיי' ל' ככ' וסלחיו אחר סכמו סקלנו וסמרו כדעסס כן קיימו ככה סעט וסמדו סמסמס : בורתי בריתי עלי זבח סיסרות כפי כוונתו ססכיו' זולרס כסמורס כדעיו ית' למנוד כפקדות סמסרדו ז' סיה שסכוכה לה ל'וס סהוס סידות מעלס כלל כ"ק' : מה שסכוכה לה ל'וס סהוס סידות מעלס ססוקס לס ולפי סערי' לעלות עד ססוקס סעליוסס זרדע כמס מדרגות יפי' ב'ון ססוקס סכוו' ל'וס כ' וני' ססוקס סעליוסס וישתדל לעלות ק' לק' עד סייני סעליוס :

פרק ה' מן הבאור והגלוי סהמלוס סכלס כדק' סאלס ומסכיס כללו כ' מלמיס סמוכוסים אחר סאלו וסלד משיב ה'א כלל סעורית סכסכס וי"ו ענינ' עגול וסלר לרעית סמסכוני' בו' לפי סדק' ססלול סהמלס סכרסי' סחלי' סהס' סרלית סאלל סכסס כי ככר אחר סחכס סאלה סכסס ח'י סכסס וסמסיו סמסלס לסלול סחלל סהמלס ולכטלל סכל ידעון : למחקרנו לסענין אחר סלחנו חוקריס א'וס : באמצעות שכלו זמס ספרות סכל מוסיהס אל סכורס סהוו סחוון סס סלרס כעסלו וסכלל סו' סלסל' כמו סעטולס סחלי'מ מוסיהס אל סלרס וסרגיון סו' סללעני' . אך הדברים אשר בו' לענין סהערה סעליות סלל' סיסנרי' אללו כ' : שסס סהוו סבורה בשכל כ'ה סחכרה סללר' סעט סלסמ וגנות סכוס כ' : בשבח' סלסמ כ'ה סלרוי לנכח סלסמ ולגנות סל'וג ככסר

כספך כפי (משלי ג') . וש נורסן ובחרו לחונו עמו כלומר הנניח נחמו עמו : כורתי בריתי עלי זבח שמסרו ועסס להריגה כעבור שמו הגדול : חאת צורת ההערה התוריה עם לורה הוא עיקר המעמד את הדבר כמו שאנו אומרים עם לורה האדם הוא תממו וכן אחר שזה ענין העיקר כהערת הבורים : ואפשר שימצא במדרנות אנשי התכונות כ"ל' ור"ל שאש"י שזכר מהם נתקיים על עשר מדרגות אפשר שימצא סוקסס סחמוס כי ני' ארס חוץ סללו אלל' שזכר מן המדרגות סמללוס אלל' רוב בני אדם : תועלתו מוכח לנו מלש' : והוא כאשר תמצא בו מעלה שהוא קרוב אליה כל' אפי' יראה אדם שמדרגתו קרובה אל אחת מיו"ד מעלות שזכר וידע העולה שאחריה יתקב' ההנחת ממעלות וישתדל לעלות אליה ויהיה יותר קל עליו כשיעתיק עליו ממדרגה למדרגה עד רמת המדרגות שיעודך דרך המדרגות כי הספק בני הדברים קשה על האדם :

פרק ה' הזכרת האלהים את האדם ר"ל הצנחה הקב"ה אשר ימן בו שכל יהיה חלשני כי זכר האדם שיוכל להכיר אותו על ידו : והיה זה מאת האלהים למי שישם התורה אור לנתיבתו ר"ל פ"י שכלו אשר רק מי שהלך בדרכי התורה ומנהיגה כפרס שנממד שכלו בו להאיר בה כל מעשיו וסל"ו כעש' להניע לרצון לעמוד מזהבנה והסיר מעליו כל סדרות העולם ה' : אך הדברים כלומר אשר ס' סל' סדק' סהסר סיטור ל' האדם כדי שיוכל להניע להערה הסכלית : שיתברר אצלו עייני' סעט כסל

שער עבודת האלהים

אשר בהם יתכן לנשת ולהתקרב אל האלהים כדי שיהיו חסרות נמולו ועירתו שכלו על הדרך הישרה בזה :

ויאמר לנפש האם התברר אצלך והתקיים בדעתך שאת חבולה כמזכות בוראך וקנייה ברוב חסדיו ועוצם חנותיו. ותאמר בן. אמר לה השכל האם דעתך לפרוע קצת מה שאת חייבת לבורא. אמרה הנפש בן. אמר לה השכל והאם יתכן לך זה עם רפיון כוספך אליו ואיננו סובל מרירות הרפואה אלא מי שהוא נכסף לבריאות אבל מי שאיננו נכסף לבריאות לא יסבול קושי הרפואה. אמרה הנפש כוספי חזק ויצערי גדול לפרוע ממה שתשיני ידי ממה שיש לאלהי עלי ואתה וזו אותי עוד. אמר לה השכל אם תאמרי שאת כמזכות כמזכות אפסר שתצליחי כך הרפואה ואם איננו אמת כאשר אמרת למה תפתי נפשך כי החולה כשהוא מכוב לרופא איננו מונה כי אם עצמו וספסיד הרופא מרחו ויכפיל על ההולה חליו. אמרה הנפש והיאך יהיה ממני הכוסף לו או דרפיון בו. אמר לה השכל אם יהיה כוספך לו אחר ידיעה ברורה בעוצם מה שאת חייבת לאלהים סן הנמול ומעוט מה שיש ביכלתך ממנו וכי בהתרפותך בו מפלתך

מרפא לנפש

היאומת עד סיום ועומר ועיניו עם כל העיני אז יתחיל לבקר : ואחר כך אמר שחזק ככר של רוח ונכנע לפני נוראו ויפחד : יהבע את שכלו ויהיה שואל מה שכלו כדע מה לעשות ואין יוכל להתקרב אל כאלהים כמעשים הגרועים לפניו : ועיררתו שכלו לפי שאלתו כן יוצר ושורכו שכלו וידריכוהו על דרך הדרך האמת הוא כמו שפסקה וכו' :

ויאמר לנפש ויחמר השכל אל הכסף. הכסף הוא נפש חסונו שכל ידע יע לגוף קיווה והעמדת ונה נעט ככורה החלוס לכל דבר גומלי ומקראת נפש הכסמיות והכסמיות ג' יע כה חלוות לקיווה גוסס חלני יתרון חלוס הוא ככלל הוא כחלק על כגוף לפסנתה הכל בדרך יסוד ולכסף לדברים רוחניים כמו שנתבאר כמה פעמים בספר הזה ועל שגוונות מרקים לרמז'ם ס'אל וי' מה שפסקנו בשם ספר שער קדושה לקמן : שאת חבולה במזכות בו שאת ממשותף ובעל חוב לנוראך שצביל סכומות כדנולות שקבלתו מאלו ויבקר מענין אם חבל החבל. (עיין זה בפ' י) : אמר לה השכל ואין : יתכן לך זה שיהיה כדעתך לפרוע כיו ואין חכם בוסף ומתחיל לנס כמסוקק נמולת ומתאר נעך ולכן אין עמך : כי התרלת בשווא מכוב בו' ריל חולס ספק לעשות לו רמזה וסוף קס קס ואלו עמס כרפואה מי נפאלת כלל הוא מונח לא עמול והרפואה לא כפסיד רק ערמו : אמר לה השכל אם יהיה כוספך בו' וכי בהתרפותך בו' ודע ותשכל לכל זמן שתתקדם ותתעלם לכסף לזה למר טמסד מי ידע שמה שאלו לעשות שום דבר לעשות ראונו ומה יהיה סלנך כעו'ל ודיוקן לעו'ס' וכאשר מדע ותשכל זאת סמדי :

פת לרם

שגל נבחיית עלמו מתחוק עלמו כשגלות הוא סוף נגה לב ונקל עליו וינקל מולותו מתקלס אותו כמד'ל חרור מקלס חריו ואלו : במעשים לשבות מעשים אשר רובו : בהם יתכן בו' כלו לנשאת לעבוד אותו כמעשים הסם כמד'ל נגשמת אל הסוטה גרדת ולסתקרב עי אל סנורא ית' : התורות גבולו לקרא עליהם שם נמול ליהוה מעשים מאל עברך הסוכות אלהים שם תמורה ויפול על כסמיר דבר קטן על גדול אמר שבוט נתון חסותו : ההבדל אצלך והתקיים בדרעתך לפי שיש דבר שנחנר אלל האדם ככר כדבורה שלם אמנם לא שמר אותו בזכרונו ולא נתקיים בדעתו כי נשכח ממנו : שאת חבולה וקנייה בו' כי כן טבע העולם כלפי סרס ישבן חסן אלל פטעיר כי קסע עליו למכור אותו כחלתה ומקום אולי יתכן ידו חל'ל לפדות אותו והחייב לנרואו שהוא נלך עוד למעות הוא כל ועטל עוד עדי יתרכה הסמלת נעך שיווי הסמן וממילה הוא חלט ונקטע למעשה : כן האדם כחלתה מייב מעט לעולו ואלו ונה נשח מנולה וחובו סוף ומתרכב עד שנשפס קניית לנורא ח'ל חבולה וכי וקנייה בו' : ברוב חסדיו על הסענות שהגיעו לך כחסדו ועולם חסותו סם הכלות שכליל חוץ מריון שבוט שייך מדת חנון כמו שמתעני בו חנון אטי. חנותיו לשון חסות כמו הסכת מות אל : קצת מה בו' כלומר אם שאלו כדך לפרוע כולם חסדע עמ'ל קלם מהס כשי יתלן : כוספך אליו חל כספיעון : כוספי חוק לכהל וצערי גדול לשכר שישוי על זה או צערי גדול כהסרון ידעיתו ח'ל ומס לפרוע כי לא היה לי מורס דדע עד הנה : שפתי נפשך כלדס סמפנה רעסו לנשותו דנבר מתקין לו ממו שמתכל לכן לחמרו אינו סגונכ דעם חסדיו : וספסיד הרופא בו' כלומר מה לרפואה כן הוא אינו ספסיד כיו ערמו לעלמו הוא עברס לנשותיו גלואוס לסס כמו שפסקנו ב'ם ס'ל נפקיו : והאיד יחית לך חרע אם טכסי כוסף למה או פדיון בשם רסיון וסוס : והצלת

טוב הלכנוך

ישם סוכותיו להכורה יתעלה. ופכרס שאלו הכורה יתעלה השלם כחלית השלמות לר'ך לשום דבר : תשורת נמולו חלף הנמול אשר רכוי לאל : ויאמר לנפש הנה עמה התחיל לבכר לופי הערה השכלית בדרך שאלה המצוה. ואין השכל ממשך עבודת האהבה העודפת על העבודה שמה האלה ומקורה כעמס המנגשת מכר ועוטם והיא מדד טוב ורע והשכל מתוכה עמה מדד האמת והשקד שהוא ומקורו להעמידה על עבודה שאלה השכל : שאת חבולה במזכות בוראך שאת ממשותף מאל עברך הסוכות אלהים שם עשה עמך. וחבולה מ'ל חס חבול חבול (שמוס כ) : ותאמר בן חמת הדבר : כוספך חשק : מרירות הרפואה השמים הנקמים לרפואות הגוף ח'ל עמס מרים לפי שמה יסבול החולה מרירותם מפי השק הבריאות שהוא מקוה על ים : איננו מונה כי אם עצמו מונה לשון חרופה. כמו לא טוט : והיאך יהיה ממנו הכוסף לו או דרפיון בו' כלו' כמה חרע חני חס הכוסף שני חמת או כוזב : מה שיש ביכלתך ממנו קיער כמד לשלם לאל הנמול עלך :

חיותך

מונח כי חס את עלמו ומת' חרופה הסוטה הבריית חזיל על בך הוא אינו ספסיד כיו ערמו לעלמו הוא עברס לנשותיו גלואוס לסס כמו שפסקנו ב'ם ס'ל נפקיו : והאיד יחית לך חרע אם טכסי כוסף למה או פדיון בשם רסיון וסוס :

שער עבודת האלהים

למענם ממני. אמר השכל כחות המדה הראשונה הן מותרי המאכל והמשתה והלבוש והתנומה והמנוחה והשלחה והדומה להן אבל כחות המדה השנית הם מותרי הדבור ורב חברת בני האדם והתנאות להם ואהבת המהלל והכבוד מהן והקנאה בהם בקנינים העולמיים והכריחם באשר בידם וכזות אותם וחזר נותם והדומה לזה ואם מה שזכרת מכוספך ורב הפצך לפרוע טובות האלהים עליך אמת הרחיקי מעליך מה שזכרתי לך מן הכחות והמדות בכל יכלתך ואחר כך אעלה איתך אל שער אחד מן הרפואה. אמרה הנפש זה יקשה עלי להפריד ממנו כפני אורך רגילותי בו לכן הורני באיזה פנים יקל עלי בחסרך. אמר השכל הלא ידעת כי המשיכול יקל בעיניו לכרות נתח אחד מנתחיו ולהפקד אבר אחד מאבריו כשיארע לו בו חולי ומפחד מהתפשטו בשאר אבריו כשהוא מכין מה שיש בין שני העיניים ומכיר מה שיש בין שתי הרעות וכן את אם תרצי שתקל בעיניך פרידת מה שפרידתו קשה שימו אל לבך השתמשי בבינתך בשקול מה שיש בין הטובה אשר תניע אליך בהפרכת ממנו והרעה אשר תמצא אותך בהתמדתך חברתו ואז יקל בעיניך פרידת מה שיקשה עליך ממדותיך המנוגות. אמרה הנפש ומה היא הטובה שתניע אלי בפרידתו והרעה אשר תמצא אותי בהתמדתו. אמר השכל הטובה שלות נפשך ומנוחתה ממאפל קדרות העולם שהנאותיו מעורבות בעצבים ותאותיו נפסקות והבאך להכיר באחרית חוקת הכרתך בבית סמועך ושתשתדל לו

מראש לנפש

מן ותכין טעמו: והכריחם באשר בידם ח"ל מ"ס ר"ל וסקאלה כהם נעבור טקס קנינים הטולמים והדברים המוכרחים להם לגדי מיוחס אשר ידעו לו וילט שמרנו קנאה כל אלניס נכרה ונחקה לתיקף עליהם ולגזול מאשר נדם: ובאר זמנם בו מרוב נחיתו וגלגלו מהן מרוב נחיתו בני אדם ולזכר נותם ע"ל: לכן הורני באיזה פנים יקל עלי בחסרך ר"ל כוונת נחיתו פנים יקל עלי: ולהפיק אבר א' ולהסיר אבר א' ומכרם מהתפשט ויחדר שלה יתפשט כחולו כשאר אבריו: אמר השכל החשובה שלות נפשך בו' טעונת הוא כשהמרום מסודות כטעמו ומכל דבר כע שזו מתיס נכסו בטובו ונשקטו מהלוח כעולם סוס טקס אלפים ומקדים קורט עניני טעמו לאלהם לזכר לנפש טעמו נפש עוד מעט יסקו וכו' כלל סיו: וחביאך להכיר באחרית ר"ל ודבר זה ויבאך להכיר נחתיקך ולפטר טעמית נגל וז'ל כלהמקד סוף טקס לאלה

פת לחם

טוב הלבנון

והנאות חכמים עד ולחלו ונכנסו גבתי לך נעלמו: והמנוחה מניעם אבריו סוף וטעמו כוח שלות ככל ספרדס כרעיונות: והתנאות להם סיוט נאלס להם לאלה נפש: בקנינים העולמיים והכריחם באשר בידם להתקלחות נכסם נחית מאשר בידם מניני טעולם והכרח ס"א נחית' כלומר להוילח מאשר בידם על כהם: ובזות אותם בעיניהם וחזר נותם שלח כפיסס: מן הכחות והמדות ודבר תחלס כהמות טקס הסוכות מהמדיקות ולבין להסיר תחלס הכיכס כי כבוד הכיכס היסוד המסוכב: ולהפקד סיוטו לשון חסרון כמו ופקד מיקס דוד וכהם נחמה כבר שחמיני עכנדיס ונפטרס לין נחסרנוה הפסד טיב וכל ענינו הוא לעבד כחכ כחכס וכו' בו לשון כחכס אולם הכלל שלח חסרון הפסד המשתמש סוף כוח יוסר מע"ר כחכס וכו' בו חסרון: מה שיש בין שני העיניים שלח לעבד כחיתת נחמה שלח יתקן בו לבון רעה שחיתו רק פלגד נפש גם זורק כחמה לומר בין שני העיניים טעמו הכלל כחכס כחכדי כמות ס"א כי ענינים שונים ובעינינו שונים שייך לשון חסרון: לזה אמר בו מנין משא"כ חסרון אבר שהוא חלק מהלקי גוה' חסרון כל סוף הם ענין אחד והוא דוגמת מחלמיס ויל מה ל' קטלים כוללים ועמ לו בו ולין שייך בו לשון חסרון ודוגמת רק לבון חכדי לככיר הפסד כחמות וכו' ועל חסרון אבר טעמס בעל מוח קבוע והוא רעה רעה אמר ומכיר מה שיש בין שני הכיכס: שייך אל לבך כי שנתחלס לייך לטעמות על לבו יורט טט הפססס וחלפי לייך להשתמש כבה כטינה לקולן הפסדס ינויס: הטובה אשר תניע אליך בו' בטובס חלמ לשון נפסס כי כוח מדבר עם פאלס אמר כרע הוא עד כהם ואם ייסיב דרכו וגיטורו מהדס טיובת לו ויעדו לו עד כהם חלמ כרעס אמר אבר תחלל אוסן וגם כחורס אמר ותאלץ על כדריכס פאלס כי כרעס ככר מוכנת ומיעודת לטעויל וכללו מהתקסס החריסס וזכר להם עד מהתקסס חוקס כרעני עור טילס נחמות מהתקסס חלמס מלמס טפסיס וחלמ טחסיס תרדך רעס: כמאפל קדרות העולם אוסל רעיוני לככס ממס טלכס קודר כל כיוס כחלמס טעולם: שהנאותיו מעורבים בו' סס מהי חסיות ככחלמס טעולם א' טגס טעמות כחלמס חין חלמות טלמס עכתי טעמס מעורב ככס כי טסס כחמ ונשקטס חוקס כרעני עור טילס מעורבים בעלניס חין טגס טעמות טעום ככס בו' כרעס חק ודוגמת על כיוסם כרעני טלמס כחלמס וליכוסם נשקטס וכדי סס מהתקססס חמוד על הפסדס אוניס כמחוסס כי כל כיוס כחלמס טחוס וטלמסן מנואר: חוקת הכרתך שנודעו' כל אדם מכיר עוצ סחחיתס אמנס סכרעס חלוסס לזס חלמ חוקק סכרעך: וישתחרל לו כטעולת

והשלחה מהטבה טעמו וטקסה מדלגס עבודס א' : והתנאות להם טעמס כרעס נחמס לטמיסס ויודוך על מעשי: והכריחם באשר בידם טעמס מהקנא חמי' בעיניהם והכריחם מאשר חסרך לייך להחיות נעמו: ולהפקד אבר אחד לחסר אחד מאלבריו: ומפחד מהתפשטו בשאר אבריו מסחילל שלה יתפשט חלמי הזה בכל הנוף וימותו חיה מדע לרופאים כחולי האם יתקו להם על טיגסס הנלחמס חיד וכו' כרגל חס לל יתקו ממנו האבר עד הסרק ככרעה טעמס: וחלס האבר נחמך ממנו יטרפס: ומכיר מה שיש בין שתי הרעות כל' חיה רעה היא יותר גדולה. או הפסדו אחר אחד או טעמס טעל: כמאפל קדרות העולם מהמרוקן מהמדות הטעום חיה: שהנאותיו מעורבות בעצבים חין טוס הגחמס טעמיל' טלמס כלי לדנות. רק מעורכת יוסר כדלגוס. טחמיד נפס כ' ארס טוקך על חוקר ולין חסממס כידו נחשב לחלמות בערך מה טלכו חלמס להשיג יותר וכמחלמ חז'ל חין אדם מה וחיל חסותו כידו וחל' חלמותו כיומס ממו והדלגה עליו היא יוסר גדולה מן טעמחה כמה טעם כידו: ותראויו

שער עבודת האלהים

ותחוש עליו והשער הזה משערי המזכות אשר הצלתך וחיותך בהם אך הרעה משיבת דאנתך והכפלת יגונך והתמדת אבלך בהעדר משאלותיך בעולם הזה אשר אם תגיע אליהם תגיעי אל ההבל אשר אין לו קיום ולא התמדה כי הוא הולך אל זולתך בלי ספק ולא ישאר בידך העולם הזה ולא תגיעי אל הבא כל שכן שלא תגיעי בו אל משאלותיך עם אורך השתדלותך בהם. אמרה הנפש הבינותי מה שזכרת ואני מקוה שיקל בעיני כעבורו פרידת מה שהיה עלי קשה קודם לכן אך הוסיף לי שער שני טאופני הרפואה יורני מה שחפצתי בעבודת האלהים. אמר השכל ממשלת הרבר וכללו של ענין הוא שתקבלי עליך ממי שלמעלה ממך מה שאת רוצה שיקבל ממך עליו מי שהוא למטה ממך עם השתוות הערכים ומה שהוא טוב בעיניך ממנו וירע לך שמעשהו קבלי ממי שלמעלה ממך כסוהו. אמרה הנפש הוסיפה לי פירוש ובאור. אמר השכל העלי על דעתך טובות האלהים עליך במה שכולל עם זולתך ומה שאת מיוחדת בו ואחר כך העלי על מחשבתך שאת הטיבות בכמותם לעבודך סקנת כספק

מרפא לנפש

למוט: חוקת הכרתך בבית מרגועך ר"ל וחוקת הכרתך יסיה רק בנים מרגועך וסינוי שיעך מחנכת לעולם סלה כי סס שיך בלמת וסס תווח ותגיע: והשער החו כוי ר"ל שבשער וסעח סוה ספחחתי לך שפגני סכל סמדות סרעות כמכר וסו סנו לך ולסכתך ולסונך בעולם סוה וסעוסב ע"כ אל יסיה דכר סז סל בעיני: וסעס סוה לסכך: משיבת לסן סמדות דלסג סלר דלסג: כוי יולר אל וולתך כוי וסיש סלר הנייני כוי כ' כמיס מו"ל ח"ך חלס מת וחסו סחוחו סידו. וס' ר"ל ריס כספר סריי די ס' רעות סעוס' ענמו סססר ולין לסס סכלס וכנסס סס עטונס סעוס' כי סו חלון סעוס' אינו קיים וכל סעויו וכלו וסיוני וכל סעויו לא יעמד וסעוס' קיים וסעויו לא יכלו וסעויו לא יתקין סעוס' לא ינסח סלרס סעויו וכסויו וסעולס ככל ינסח סלרס כסעוסו כי לא סכו. סעולס סוה מלל ארוכות וסחד וסוסכות וסמכות רעות וסיליס מנסיס ועטונס וסיוכות וסמחמות וקלון ודכר וסיעס ועטונס קסס. וסעולס סוה מלל סלוס וססקס וכסוה וסחקה וסיוס לנסיס וכסיוות וסילס וכסוד וסמחה כוי ועיס סוד דכריס ערכיס: אכר השכל ממשלת הרבר כוי לומר עירוי סל דכר וכלנו סל ענין כיו סר רלוי וכלו חס' קח רליס מענך סכרי סס וע' עד מלאת כסכך וסעכד מקבל ממך עטונס חלס רלוי סעכד סוס וכד חוקך וסעכד ככל מעי סירוס כמו סמכר לטניו כמו כן רלוי לך לקבל מחו וסכך כל מעי סעדות וסירוס סכרי סוה למעל ממך ודון סכל וסלס מקבל סטונס ממנו וי' מה שאין לך לסכך: עם השרתוה העיריס לומר לא יסיה סכוס כסוס ממס אלל חסס ססוס וסמקון עטונס כ' מל עטונס סלדון לעכד וסלר סאין דינון סז לוח סכרי סס כוללס וסיווחיס כמו סמכר ספ' ספס' עטונס סלדון לעכדו: וחס' כ' שאת הסיבות בכמותם לט עיס כמו אוקן סעוטו לעכדו סו'. וי' גס סלס ססס

טוב הלבנון

פת לרח

בפעולות המצוינות לנו ותחוש עליו להסיג מן המצוינים אותו כפי שמזאכר דבריו כסכס קמיונת מה סכוכר סוה מוס סוכס וסון סמסיו סל דכר: הולרך רחוקך סלחון מן מוס כנסע וסוק סירוס: משיבת ארוכת על ססכד סמדותו כוזן סעכר וסס ככר כסכת מוסו לוח סוכ סחיוס לנו כסחכד סונן מסיכ אל לנו כל ססכד סמדותו סלכדו וכסכסלס יגונו כוון דכר סמכר לטעוה סולו חוקת סמדתו סיה יגונו חלס כסס וסח וסכל וסחוק וססן חוה וססי סס כי כסיונת זעיר אעידות מה ססידו וחס' כ' סלכ סכסר סמלוניו סאני וכל להסיג: אין לו קיום ולא החברה ככר ימלל דכר שאין לו קיום כז'ס וסו לו סססכד כמיו סכר דוגמת סו סכס כסכור אלוי ינולו חלסו סמיוס וסיוכן לומר על מי סככר ססס סמיותס חולס סטונס סעוס' חסכר סילכו ולו יכלו חלסו חלוס: כל שכן סלוח תגיעי כוי כלו כ' לו סוכה סמגיני אלוס כל שכן סאככ סלל ספי חלוס כלל: ממשלת הרבר וכללו של ענין חמול לך מעל דכר סז וסססילס חולס כן דכר סז סלר כמס סככר סמנות כמסל סוה יוסר נוה לסכינון כן סידע וססיס סעפיי סמל סוה יסיו לו סדי ססכיונות מוס סטיון כולוסי ככלל חלס וסיו: קלי סססריס ח'ל וכלנו סל ענין: עם השתוות הערכים פירש ענין שלי מי סוה למעל ממך בלי ענין טעיון על מי סוה למס ממך: וכוה סרוה סוב סו וירע לך כוי לו ירע לך פירוש ובאור סירוס מה סאכס וסגלס סדיכס סססוהס וכאור וקקס סרסכס סעיון יוס סמס סיוני סדיכס ססס: שאת הסיבות נרסיון סלל וסל כספיי סיוני סוי כיו' חלר סיוי: לעכד מלאת כסכך וכל כסוי יודי סיוך ח' סכסכת יודק עליו חלר סז סעכך מה סוה למס ממך סוה אל סעכך סלחנה סלל יסכך דומה לו עכד: עכ' חלר על דעת העברה ורלחנה סלחנה סלל יסכך דומה מה סלחנה חייב עכ' מן סעודת: שאת הסיבות ר"ל מה סלס סיה סמיוס

בנסקוה סללוה סעוס' וסעעונו. סלרס חוקק וססחנה על ענין סאני יוכל להסיג, ולכשר יסיג הדבר הזה החשוק אליו, חוזר הדבר להיות מעלם בעיני וכדסה סחורנו בו, וסכן ז' והביאך להביר באחריות חנה הוח סכוו סעניני סלוי כספידתו ססכר סלחריס ככית מוסחך כסענוו בלי כספק וכלי ועל: חוקת הרברך בבית מרגועך ר"ל ססכוס סעניני ספריה סלוח עולס חזר וסלוחיו אור סמכיס חוה לסכין כסוק חוקת הכרתך ר"ל גודל הכרתך וסוכתך בדים ממוחך ר"ל חלר חמות סלחנה סלחנה רולס ח"ך הכרתך מוספח בענין סלוח עולס כ"ס ללחנה חמות סהוקו ספרד לנמי: וסרשטורל לו ורחוש עליו ר"ל סמכרס להכין לך מה שייסיב לך ככית ממוחך: אך הרעה חלר חלחתי סמחל חוקך כסמכרס: משיבת דאנתך חלחתי הולכח וסכה: בהעדר משאלותיך בעה"ל כל' בעיני סדיכיס אסר חלס חוסק סחיד להסיג מדכנה חלר מדכנה בלי סלחיל, מה סע"ל סמגיני סלוי: אם תגיעי אליהם ויך לרכס סמגיני סוה סגל לא יתקיים רככה כידך רק ק' לחלחיס: וי'ל' תגיעי בו אל הבא אל העולם הכ: ממשלת הרבר משל על הדבר סוה ודמיונו: עם השתוות הערכים סיהיה סלעמלה ממך וסע"פ' סאין עכך ואין דומה לו סיהיה סעכר סלחנה סלל יסכך דומה מה סלחנה חייב עכ' מן סעודת: שאת הסיבות ר"ל מה סלס סיה סמיוס

שער עבודת האלהים

ההפנים אשר ייטבו בעיניך ממנו קבלי אותם עלך מבוראך ומה שהוא בעיניך רע ממנו ירע בעיניך גם כן סמך לבוראך. אמרה הנפש הבינותי מה שזכרת לי בכלל אך עשה עמי חסד ובאר אותו לי בפרט. אמר האשכל העיניים שהם מובים מאחד מעבדי העולם שיתנהג כם לפני אדוניו כשימלאו סן הטוב קצת מה שנמלך בוראך מהם שיכבדוהו (ס"ו שיעבדוהו) לכדו כדבור ובמעשה ושיהיה נאמן ומשתדל בעיניו בגלוי ובסתר ושיירא אותו ויפחד ממנו כ"ו שהוא עומד לפניו כמ"ש קצת החסידים אל תמרה את אדוניך והוא רואה אותך ומהם שישפלו ויכנע לאדוניו כנראה ממעשיו ובסתר מצופנו ושינהג בשפלות לפניו כמבלבושו ובסודותיו ויכבדוהו וירוממוהו בלשונו ובלבוו ושישבח ויודה אותו ביומו ולילו ושיכורו טובותיו בסתר ובגלוי ויספר מהלליו ושכחה כפי שראוי לו וירוך לעבודתו כשמהה ובמשוב לבב מאהבתו שימצא חן בעיניו ויתקרב אל רצונו ויתחנן לו תמיד לרצות אותו ולכפר לו ויאהבהו ויפחד ושיהיה מקצר כמה שצוהו וישמור מצותיו ויתרחק ממה שהזהירו ממנו וישים אל לבו מה שחלק לו מן העונות וירבו בעיניו טובותיו ויגדלו ויבו מעשהו בצד מה שהוא חייב לו ויעמט אצלו מלחו לנגד מה שראוי לו ויודה בקמנות מעלתו בעיניו אצל גדולת אדוניו בנפשו וירבה להשתחוות לו ולכרות לו כריעה וכניעה ושפלות ושיבטח בו בכל צרכיו ושירצה בכל ענין שיעתיקנו אליו ואם ישיבעוהו ויודה וישבח ואם ירעיבנהו ירצה ויסבול לא יחשדנו בדינו ולא יעולנו בגזרתו ויהיה די לו במה שחננו ויצדיקנו בפרו אותו וממה

טרפא לגנש

י' נקטב ורמז לומר אל אחסה סדיונת כן לעמך : אל תמרה את אדוניך והוא אותך לך אמר ד"ס ע"ס שיהיה כ"ו לגדל תמיד שלא יתעב נפשו ועס"ו שמתו אחרים כיוצא אל"ה הטעמו לומר ר"ל שאלף הנהגו לפניו ורוחא אה מצטוו אש"כ הטעמו : (כ"ג"ס במלכותו שאין לעבד להחליט לפני אדוניו במלכות כבוד כדך כי תרוין רק אה הוא לכבוד אדוניו) : ויפחד ושיהיה מקצר בו שלא יהיה מקצר מלפניו וזה לקיים מצות עשה : ויתרחק ממה שצוהו ממנו כמ"ס מצות לא תפסח אש"כ

פת לחם

כמו שנאמר בלא הוא איך קרן הוא עקר כך לשי שמלאו אצל קבלה עול מלכותו יתי נאמר אשר כונהתך מחלק מגדים ולא נאמר אשר כונהתך וכו' נאמר בו עממים מתאמס כסא כסא כחזרי ובראש"כ על הסודס כסאק זה ועל יצאת ממצרים נאמר עס זו קפת ולכן כושר לכוון קיפין גם לפי המשל בין בני אדם וישר ויחייב הגבל הכתובים לארון מעבד תקנת כסף מיליד בית שיהיה בית א"ל להלחין בדרך ממשל אשר לא כוון אליו הלארון מש"כ תקנת כסף : נאמן ומשתדל בעיניו שישים נאמן בעיניו ומשגלם כם וכונתו ע"פ הלוקות כהקדמה סעדות לכי מלקותס רביינו מוונם כוללכות מוונת האלהים ועל חובת סלככות אשר נאמן ועל חובת סלככים אשר ומשגלם כם : ושיירא אותו וירחם כרוממות ויפחד ממנו ויפחד מלחו ויכולנו לפטעם טעמי רלונו גם לפי שהוא יתר רחוק מלך הסגנת הסונו וקדוב מלך הסגנתו נאמר בו מורה וזהו כשארל מרחוקו וסודס : מקבוצ : שיישפל וישבע בו בבורא בו' ובסמך ח"ו וסגל כוונתס כמקבוצ

סדיונת הכוונת יח' לך : והפנים והסוףסיס : אל המרה את אדוניך והוא רואה אותך והנה הקב"ה ודחי שוואה חומתו תמיד וכמס"ה אה יסמך איה במתחיים ואפי לא חרלטו נאמס ה' (ירמיה כג) : שיהיה בקצור מתעטע בשמות מלכותו : ויבו מעשהו בצד ממה שצוהו חייב בו בכל מעשה עבודתו אל חיזוק טובה לפנמו לך יתשוב כי זאת העבודה שמומה מלך בערך העבודה שהוא חייב לאדונו. ר"ל שיהא עבודתו נקלה בעיניו בערך מה שהוא חייב לעבדו : ויורה וכו' כנפשו יתרחק על סמו גדולת הדרכו וירחמו : ויעתיקנו אליו שיסבב אליו : ולא יעולנו בגזירתו שלא יחשדנו בסתר מלפנו : במבלבושו ובסודותיו שאין לעבד להחליט לפניו ורוחא אה מצטוו אש"כ הטעמו : ויפחד ושיהיה מקצר בו שלא יהיה מקצר מלפניו וזה לקיים מצות עשה : ויתרחק ממה שצוהו ממנו כמ"ס מצות לא תפסח אש"כ

סובו הלבנון

י' נקטב ורמז לומר אל אחסה סדיונת כן לעמך : אל תמרה את אדוניך והוא אותך לך אמר ד"ס ע"ס שיהיה כ"ו לגדל תמיד שלא יתעב נפשו ועס"ו שמתו אחרים כיוצא אל"ה הטעמו לומר ר"ל שאלף הנהגו לפניו ורוחא אה מצטוו אש"כ הטעמו : (כ"ג"ס במלכותו שאין לעבד להחליט לפני אדוניו במלכות כבוד כדך כי תרוין רק אה הוא לכבוד אדוניו) : ויפחד ושיהיה מקצר בו שלא יהיה מקצר מלפניו וזה לקיים מצות עשה : ויתרחק ממה שצוהו ממנו כמ"ס מצות לא תפסח אש"כ

שער עבודת האלהים

שהוא טוב ממנו עוד להראות סימני העבודה והמקנה עליו (ס"א שיהיה מקנא עליו) בכל תנועת אבריו ובמדותיו לא יהנה כי אם בזכרו ולא יביט כי אם אל דרכיו ולא ישמע כי אם אל דבריו ולא יאכל אלא מה שהמריפו ולא יחשוב אלא בגדולתו ולא ישמש אלא ברצותו אותו ולא ישמח כי אם בעבודתו ולא יבקש כי אם רצונו ולא ירוץ כי אם בשליחותו ולא יעמוד כי אם מהמרותו ולא ישב כי אם בביתו ולא יקום כי אם באמונתו ולא יקרא כי אם ספרו ולא ילבש כי אם סות יראתו ולא יישן כי אם על יצועי אהבתו ולא יתדמה לו כי אם תמונתו ולא יעורר אלא כמתיקות זכרו ולא ימצא קורת רוח כי אם עמו ולא יברח כי אם מהמרותו ולא יאבל כי אם בעת כעסו ולא יפחד כי אם מפחדו עליו ולא יקוה כי אם חסדו ולא יבעוס כי אם במה שמחייב רצונו ולא ירצה אלא במי שעושה רצונו ולא יקח כי אם ברשותו ולא יתן אלא למי שצוה אותו לתת לו וכן בכל תנועותיו לא יעתיק דגל ולא יניע עפעף אלא אחד הפקת רצון אדוניו בהם. אבל הענינים שהם רעים מן העבד הם הפך כל הטובים בעיני אדוניו ממנו ובהפכם יוכרו הדברים וכבר הכינותי וקבצתי לך מהם כלל שיש בו די יורה אותך על שאייתם ועל הפכם וכיון שהטוב מעבדי העולם בעיני אדונייהם כמו שספרנו וזכר ידעת קטנות מעלת מוצתם עליהם כמה את חייבת לאלהים יתברך מכפלים מה שזכרנו כשתשלמי לו מה שיש לו עלך כרוב המזכות :

פרטא לנפש

הקיים שאין עומם ידוע: וממה שהוא טוב ממנו להט לומר מהעבד: להראות סימני עבודתו והמקנה עליו בו"ל בכל תנועותיו וכל מדה שמדותיו ורלס סימניו עשאו עבד לאדונו ושמקנה לו ויכינו מלך ויבנה לו אם נזכרו ולא יבט בו" עד סוף. וכנ"ל ירמקס עליו כדך כעבד שנתח חופס על רכו לבראות סכוא לדונו וסכוא נקנה לאדונו וזכו המקנה עליו כלומר הקין סכוא עליו עכ"ל ולפי פירוט זה האמר שכל למה זכר על מלות המילס סכוא חופס המלך שאט שולחן לסיח שלמנא עמו ועבדו ולגינו המלך כמנו עולם וזכר סכר קשיתי סמורס סרק מ"ס מת"ג סלחלו לו לך ויכר סכוא סכר כעבדו וזכר לנשלתו מהון חלל נלמח אונו קושא כי מי שקבל לסיח מעבדי המלך ויכרך רחא שיטא עליו חופסו לסימון וכן מקנו לומר ואל"ףוי החס כלוח נביח קודש: ולא ישמח כי אם בעבודתו ולא ישמח כי אם ברצותו אדונו כן נלחלו לו לגרוס: ולא יעמוד כי אם מהמרותו ולא יסיק מעשקיו ולא מדבר סכוא מני כעבדו יתברך: סוח יראתו כמו סכות מלשון וזכר ענינס סוכס: ולא יהרסה לו כי אם תמונתו לנייר לפניו חפיד שס סכואס ומכרך כמו שלמך שיוסי"ל לגנדי חפיד: ולא יבעוס כי אם במה שמחייב רצונו דכיונו על עונדי רלנונו יתי כמיס רלתינו נגודיס ולחוקעטס נגו' וכנינו חלניס שנלס שנלסיס: כשהנשלימי לו כלמך חמלס לו יתכרך סעונוס כגדולוס סעונוס עמך:

פת לרוח טוב הלבנך

שלא יאמר ששלה נזר עליו לדונו: סימני העבודה והמקנה עליו. שהוא עבדו קצין כספו: ולא יעמוד לך יתעבך מדבר רק ממה שהוא מורה רוח לאדונו: כי אם סות יראתו סכות וירלחו: כמו וזכרס ענינס סומה (כרלתיס מם): ולא יתדרמה לו לל ילייר דמיונו: ולא יעורר לו יתעורר: ולא יבעוס כי אם במה שמחייב רצונו שייחדי רלון לדונו שיכעס על זה: אחר הפקת רצון השלמת רלון לדונו כהס. כמו זמנו חל חסק (מהליס ק"מ): ובהפכם יוכרו הדברים ל"ל שלמנא שנלמך כספור הדכריס סוכויס מוכן ממילא שער הדפך חזס:

כהחוקה ענינס: והמקנה עליו: לך סכוא קצין לדונו ומלס עליו כלל שיש עליו חמר קצין לאדונו: כי אם בזכרו סככל לדונו ומלס נדכו וזכרו לדונו: ולא יביט כי אם אל דרכיו לגמול לעמלו דרכי לדונו כמו שלמך וסלכס נדכיס: ולא ישמש שכל כירוחו חוהו לו חסיס עמנחו רק שיסוס לרלון לו: ולא ישמח בו' שלא יסיק שמת כקוס דבר עמול רק ענדוס כדלחו: ולא יבקר יתקס ניקרל סמחלל דברו להביג חוהו ואמר שלל יסיס סהדולוס ומירס כסוס דבר כעולס לך כנשנמ רלון לדונו: ולא יעמד בו' כיונהו נלמל יעמוד לך סכס כמו וכמסנו עמדן כל כעס וכמו עמדו לא ענו עוד עסק דכורס ואמר שלל יחיד ויסיקו כסוס דבר כעולס ככרנשנו מוק כמו שויכסל יחיד ויסיק עסקו ככרנשו ככוא מורס כולחו נעטין כסוא: כי אם בבריתו נכדי שיסוס מוכן חפיד לירוחו: ולא יקום בו' כשכוס דבר כעולס לא יתעשה ריכ לריות מלנו חוק

ענינס סכות ודימס ורלס ככורל לככות שונכס הליס לכסוס ולכעולס ככר מרוס כן וירלח סלסיס חכסס על נגוח חפידו סכחויס נכנת חליס לכל יחלו לנעול: ולא יהרבה בו' ממי סכוא חכוב מלך חלל סליסס מירכו סהכנו חוהו חפידו דרוקס לנכו וסחמנוס סדוקס כלל מלסיסוס ומחמדס חפיד חלניו כללו יחא עמדת נגדו חוס עקס ככנוו שיוטי"ל לגנדי חפיד: ולא יעורר בו' סכדיך חכוב וממד לרלס כוא חללנ רלתיס כל מתכחיוו וזיר שיטור משנחו סוא קודס לככנס כמתכחיוו מדכריס חליסיס וזיר עולס ורלנונו ענינס מתקרק: כי אם עמו כסיוולו עמו לפי סכוא מתחוק חפידו אליו: כי אם מהמרותו מדבר סכוא נגד רלנונו יתי וממרס חוהו: כבת כעוס מלנו: כמפררו חלניו פן ויול עליו לדונו חפד: שמחייב רצונו רלנונו חפידו מתיכב חוהו לסיח סוא כעוס עמו: ולא ירצה בו' אינו לרלון לפניו וזהו מי שעושב לרלון לדונו: כי אם בשרוהו כלמך לדונו ממש חוהו לקחמ: אחר הפקת רצון בו' חומר שידע שיש דכרס חס סוללס לרלון לדונו לנעול ומלח חמר מוכנת מן סידיעס כלומר חמר שידע שיש דכרס ספק וכו' חו סוכנו נלמל חמר על בהפכם יוכרו בו' כלל כעניניס שידע ויוכר סלך כלניו ידוע מן סלך כדוס שללס סכדי ד"מ ספס מלייר טוכה חכורר ע"י ככרונו נלמל סעמו סכוא סכלו ופי"ו חמר ויזעמ סככוס חמר וככנווס ככנל שחמר סכרלנו סככנוס סעונוס כניני חלון ממילא ידוע סככסנוס ספס ספסס סס רעוח כענינו חס יתנכס סעבד נס ונריך נלמל סרע ולחחו כעוס: פרק